

Nejlepší dárek mamince knihu:

ZÍTRA BUDE LÍP

Zdena Kaprálová

CENA: 30 dolarů plus poštovné

POŠTOVNÉ: USA: \$3; Kanada: \$4, ostatní: \$5

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 26. LEDNA 1994 • ČÍSLO 75 • WEDNESDAY JANUARY 26, 1994

65c

■ APARTADO, Kolumbie

Muži v kapucích, o kterých se věří, že jsou marxističtí partyzáni, stříleli z automatických zbraní na lidi, veselící se při ranní "party" v neděli. Zabili nejméně 33 osob a zranili osm.

Masakr v Apartado, chudobou postiženém městě s dřevěnými chatrčemi a cementovými předními stěnami obchodů 300 mil severozápadně od města Bogota, byl nejkrvavější v Kolumbii v posledních pěti letech.

Asi 500 lidí tančilo na ulici a pilo, když začla střelba, která trvala asi půl hodiny, jak řekli účastníci. Autority okamžitě dávaly vinu levičáckým rebelům, kteří již předtím napadali členy strany Naděje, mír a svoboda, utvořené bývalými partyzány a známé pod španělským akronymem EPL. Rebelové je teď nazývají zrádci, protože se vzdali boje o zavedení v Kolumbii vlády ve stylu Kuby.

Dva bratři, zranění přes víkend v Sarajevu — Admir (vlevo) a Elvir Ahmethodžić, 11 a 14 — doufají v převezení do Itálie. Byli zraněni střepinou granátu, který usmrtil šest dětí.

KDO JE PŘED KÝM?

Jaroslav Moudrý

V zájmu pravdy a ve snaze vyhnouti se malicherným polemikám vyvolaných lidmi, kteří buďto se chtějí hádati bez znalostí pravé podstaty problému, či chtějí za každou cenu ochrániti nějakého toho svého boha, uvádím, dříve než se pustím do "práce", dva úřední dokumenty. Na nich je založena tato úvaha, či komentář, či reportáž, jak se komu zlíbí.

Doklad č. 1: "Frontier-free Europe", číslo 8, září/říjen 1993, jehož text byl dokončen dne 14. září 1993. Pravidelné zprávy vydává "Komise evropského společenství".

Na zastrčeném místěčku na str. č. 3 a pod sloupcem nadepsaným "Viděno z venku", přináší Komise evropského společenství ve svém měsíčním vydání tuto zprávu:

"Je Praha před 'dvanáctkou'? Dle prohlášení ministerského předsedy země, Václava Klause, dne 16. srpna v Praze, Česká republika je lépe kvalifikována ke splnění hospodářských požadavků nutných ke členství v

Pokračování na str. 3

PO-KOMUNISTICKÝ TISK

Wall Street Journal • 26. listopadu 1993

Neuplynuly ani dva týdny po nedávném prohlášení Rady Evropy podporující omezení svobodného tisku v Evropě, a už rumunský senát odhlasoval zákon, který přináší rozsudek trestu až do 10 let pro novináře, kteří v jejích kritice prezidenta, a jiné vládní osoby, "urážejí je na cti, pomlouvají je, nebo jinak jim vyhrožují." Muochem vážnější je to, že prezident České republiky Václav Havel, hvězda anti-komunistické Křížové výpravy, právě podepsal nový zákon, který přináší trest až do dvou let vězení pro každého, který je odsouzen za "pomlouvání" vlády, parlamentu, nebo ústavního soudu.

Ironie je ovšem v tom, že za starých dnů Studené války, země sovětského bloku si zvykly používat jakéhokoliv oprávnění k potlačení s přirovnáváním se k praxím Západu. Sovětské gulagy byly zobrazované jako prvotřídní hotely přirovnávané k amerických vnitřním městům. Ale s pádem komunismu tyto země skutečně hledaly cestu k tomu, aby se podobaly Západu. Je

Pokračování na str. 8

NATO na rozcestí

Jan Kuncič

Po komunistickém únorovém puči v Československu roku 1948 zapadla železná opona v Evropě, když se opět prokázala neschopnost západních velmocí včas reagovat proti totalitním režimům ale dne 24. srpna 1949 byla uvedena v činnost North Atlantic Treaty Organization (NATO) jejíž členové se zavázaly, že "v případě ozbrojeného útoku na jednoho člena v Evropě či Severní Americe bude tento považován za útok proti všem."

Členy tohoto NATO se staly Belgie, Kanada, Dánsko, Francie, Island, Itálie, Lucembursko, Holandsko, Norsko, Portugalsko, Velká Británie a USA. Později následovaly Řecko, Turecko a Německo. Sídlo NATO bylo v Paříži ale roku 1966 NATO De Gaulle vypoklonkoval z Francie a roku 1967 sídlo přesídlilo do Bruselu kde je podnes. Brusel se tím stal evropským centrem.

Po událostech roku 1989 kdy byla rozlomena železná opona

Pokračování na str. 4

Panika způsobená Žirinovským a odpověď NATO

Patrick J. Buchanan

Washington Inquirer, 31. prosince 1993

Náhla ztráta sekretáře obrany, doufám, způsobí, že prezident Clinton soustředí svou plnou pozornost na zahraniční politiku, protože má bezprostředně před sebou rozhodnutí, které by mohlo uvrhnout jeho zem do nekonečné války na obranu východní Evropy.

Doposud odmítal Clinton dát záruku bezpečnosti kterémukoli členskému státu Varšavského paktu. Ale před svou resignací rozdával Les Aspin radostně záruční karty NATO po celé východní Evropě. Německý ministr obrany tvrdí, že mu Aspin řekl v Bruselu, že členství v NATO pro Polsko, Maďarsko, Slovensko a Českou republiku "není otázkou jestli, ale otázkou kdy a jak."

Pokračování na str. 5

■ MOGADISHU, Somálsko

Američtí odstřelovači usmrtili ženu, která byla osm měsíců těhotná, přičemž bylo zabito i nenarozené dítě. Byla zastřelena blízko stánku s čajem, který měla v Mogadishu blízko stanoviště pakistánských a amerických vojáků. Nebylo oznámeno, co bylo důvodem ke střelbě.

■ Severní Korea

Severní Korea upustila od svého odmítnutí dovolit mezinárodní inspekci některých svých nukleárních instalací. Stále ještě chce úmluvu o postupu s agenturou Mezinárodní atomové energie. Pouze sedm míst bylo otevřeno pro inspekci a druhá, více podezřelá místa, zůstala uzavřena. Také nedovoluje opakované inspekce oněch sedmi. Debaty byly pořádány v New Yorku a v dalších pohovorech bude rozhodnuto, budou-li se debaty o postupu konat v Pyongyangu nebo ve Vídni. Spojené státy se uvolily zrušit spojená vojenská cvičení s Jižní Koreou výměnou za ústupky.

■ Čína

Čína hrozila odvetou proti Spojeným státům — zvýšenou obchodní válkou. Spojené státy hrozily, že sníží import textilu o 25% na 36% 17. ledna. Textilie jsou nejvýnosnějším exportem Číny; v předešlých letech byly rozpory urovnány vyjednáváním v poslední minutě, ale letos, kvůli obviněním ze strany U.S. z otročké práce a napětí, způsobenému nedostatkem kooperace ohledně nukleárních zbraní Severní Koreje, jsou debaty složitějšími a kritickými. Čína hrozila odvetou nespecifikovaným způsobem, budou-li kvoty určeny. Spojené státy obvinily Čínu z "šizení" na

nynějších úmluvách v částce až \$2 biliony ročně. (Tiskové zprávy)

■ Spojené státy

Náklady na veřejnou podporu — welfare — stoupají dvakrát tak rychle jako počet podporovaných. Generální inspektoři HHS — Departmentu zdravotních a humanitických služeb dávají vinu příliš složité a nafoukané byrokracii. HHS vydá 6 až 8 bilionů na potravinové známky, Medicaid a AFDC. Administrativní vydání stoupla o 43% mezi léty 1987 a 1991, a počet recipientů stoupl o 18%, z 53.3 milionu na 62.5 milionu. (Tiskové zprávy)

■ CHICAGO, IL.

Někdy v r. 1993 vědec World Health Organization (Světové zdra-

votnické organizace) v Bejingu identifikoval virus chřipky předtím zcela neznámý.

Během několika dnů byl nazván mezinárodními zdravotními organizacemi "Type A Beijing Flu". Nikdo nebyl překvapen, když se bejingská chřipka začala objevovat ve Spojených státech. Až skončí tato chřipková sezona, bude jejím výsledkem úmrtí 20 až 30 tisíc Američanů. V prosinci byla federálními středisky pro kontrolu nemocí prohlášena za celonárodní epidemii, protože se vyskytla ve všech padesáti státech. Nové případy výskytu nákazy se mají zvyšovat a dosáhnout vrcholu koncem ledna a začátkem února.

Tato zima bude tedy známa jako sezona bejingské chřipky. Asi ji nebudou dlouho pamatovat ani vědečtí odborníci, protože tento rok se zdá být dosti normálním rokem pro chřipku.

Ačkoliv chřipka je jednou z nejhojnějších vražedných nemocí, nevěnuje se jí mnohem víc pozornosti než obvyklému nachlazení.

Ale stejně jedinou nejsmrtelnější událostí v historii lidstva bylo vypuknutí chřipky po celém světě v r. 1918, navané "pekelné", protože to byl jediný druh, který napadl miliony lidí najednou na několika kontinentech, a usmrtil 22 až 30 milionů lidí.

Odhaduje se, že na celém světě onemocní chřipkou průměrně 100 milionů lidí ročně.

Je těžké bojovat s virovými nákazami jako je chřipka. Každý rok přijde CDC s očkovaním proti chřipce, zamýšleným k předejití druhu, který nejpravděpodobněji napadne americké občany v tom kterém roce. Ale když začla chřipková sezona vloni v listopadu, 99%

těch, kteří onemocněli chřipkou, měli bejingskou nákazu.

Nejhůře ze všech jsou postiženi starší lidé.

To, co dělá boj proti chřipce tak beznadějným je fakt, že ji způsobuje virus, a viry se stále mění. Očkování, které může být efektivní na začátku sezony v listopadu, může být neúčinné v březnu, protože virus se přeměnil mutací.

Věnováno Českobudějovickým listům

"Shromažďuje Evropu" (č.216-17.9.)

Článek "pir" informuje o uctění relikviáře sv. Jana Nepomuckého v klášterním kostele Obětování P. Marie v Č. Budějovicích. Dlužno dodat, že režie bolševické novinářky v lodním prostoru kláštera byla přímo ukázková. Jen na to pokleknutí před svatostánkem stále ještě zapomíná. Inu — to na krajském výboru nebývalo. Tam se "pokleknutí" prokázalo jiným způsobem

"Velký úklid" (č.216-17.9.)

Za jakýsi vzor, vyjádřený heslem "Clean up the World", se nám z pera šéfredaktora dostává velký úklid ulic, parků a vodních toků organizovaný pod patronací OSN. Postesknutí s podtextem, že takové ty jarní úklidy jsou přece nejspíše přežitkem socialismu, který neměl na zaplacení veřejných služeb vychází jaksi groteskně. Vždyť jste to právě vy, soudruzi, kteří tento stav díky iniciativní propagandě máte především na svědomí.

Mnoho se dnes mluví o nezaměstnanosti. Na obrázku je L.C. Anderson, který říká, že se naučil žít bez práce. Vloni odešel předčasně na pensí od firmy R.R. Donnelley, která tiskla katalogy pro Sears, a teď má v plánu zavřít.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců . . . \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo skracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

OMLUVA

Omlouváme se našim čtenářům Denního Hlasatele, že nám nebylo možno vydati ve středu Denní Hlasatel. Naše redakce nebyla vytápěna - auta neshodila - pisařka na kompjutru nemohla v zimě psát.

Doufáme, že čtenáři naši svízelnou situaci pochopí.

REDAKCE

Hospodářský účinek zemětřesení minulého týdne bude pravděpodobně právě tak nestejný jako vrtkavý způsob, jakým byly poškozeny některé části tohoto města, zatímco jiné části zůstaly nedotčeny. Experti říkají, že jakékoli zlepšení hospodářství které možná přijde v některých sektorech, bude jen krátké, a že širší hospodářství v Kalifornii bude v právě takové depresi jako předtím ne-li horší.

David Wys, ředitel průzkumu ekonomických následků hurikánů Andrew a Hugo řekl: "Zřejmě bude

(následkem zemětřesení) víc zaměstnání, ale ničíte majetek, bohatství. Je jasné, že je to čistá ztráta, protože musíte vynaložit práci na pouhé nahrazení toho, co jste měli. Vytváří to zaměstnání, ale pouze nahrazujete to, co jste měli."

Toto je vzor, který se opakuje znovu a znovu po zemětřeseních, povodních a hurikánech. Také se očekává 20tiprocentní pokles v turistice tento rok, protože podobné pohromy mají velký dlouhodobý psychologický účinek na lidi, jak řekl zkušený odborník.

KDO JE PŘED...

Evropském společenství, než většina 'dvanáctky'. Pan Klaus poukázal na tu skutečnost, že (ČR) nemá schodek ve vládním rozpočtu, že v červenci bylo 2.8% nezaměstnaných a že měsíční výše inflace, také v červenci, byla 0.7%. Dne 30. srpna ve Stockholmu pan Klaus znovu potvrdil, že jeho země bude 'během dvou let připravena k vyjednávání o členství v ES'."

K tomu malé vysvětlení "Dvanáctka" je přezdívka pro ES, neboť se skládá ze dvanácti členů.

Pan Klaus má tedy daleko větší důvěru v postavení ČR mezi národy Evropy, než jí měl mluvčí návštěvníků členů českého parlamentu, kteří navštívili Chicago na pozvání Informační kanceláře kongresu Spojených států, aby shlédli administrativní systém některých členů kongresu. O návštěvě samé a o ostudě v důsledku nedostatku vychování a znalosti normálních společenských zvyklostí přinese Hlasatel zvláštní článek. Avšak ve spojitosti se zmínkou o postavení ČR mezi jednotlivými národy Evropy, je třeba zaznamenat onen výše zmíněný názor. Delegace čtyř poslanců, z nich každý představoval jednu politickou stranu přítomné vládnoucí koalice v ČR, se měla sejít se zástupci Denního Hlasatele, nejen nejrozšířenějšího čs. tisku na světě, ale také daleko největšího a nejrozšířenějšího v zahraničí, který vychází v Berwynu, předměstí Chicaga.

Stalo se tak na přání a po dohodě s panem Georgem Edwardsem, šéfem štábu člena kongresu za demokratickou stranu ve státě Illinois, panem Williamsem O. Lipinským. Jelikož delegace se však opozdila "pouze" o dvě hodiny, nezbývalo mnoho času ke splnění důvodu návštěvy delegace samé (samozřejmě, že "studijní" návštěva byla placena námi, t.j. americkými poplatníky), ale ani ne k připraveným otázkám. Bylo tedy rozhodnuto, že 10 minut bude věnováno jejich prohlídce kanceláří pana Lipinského a 10 minut setkání mezi poslanci a zástupci našeho tisku. Jelikož jsem byl požádán, abych dával otázky, omezil jsem se pouze na jednu: "Jaké jsou vyhlídky na hospodářskou a politickou budoucnost ČR v důsledku nynější neutěšené situace?"

Delegace si vyvolila za svého mluvčího pana Ivana Bečváře, ODS. Ten, po krátkém rozmyšlení pojednou rozvláčně vyslovil svou velkou nelibost nad formulací mé otázky, zejména nad slůvkem "nynější neutěšená situace". Pan Bečvář není ovšem výjimkou mezi českými politikáři, kteří vyrostli přes noc. Jako většina z nich, nechtějí slyšet nic, co by se jim nelíbilo. Pomalou rychlostí začal poukazovat na tu skutečnost, že jsme daleko před Albánií, pak když si nemohl vzpomenouti na další národy Balkánu, napověděl jsem mu něco jako Rumunsko, Bulharsko atd., co což radostně opakoval. Nyní jsem já vyslovil svojí nelibost, že si nás dovolí přirovnávat k zanedbaným národům, zatím co náš národ do druhé světové války patřil k vedoucím národům civilisovaného světa jak po stránce kulturní, vědecké, průmyslové a tak i politické....

A zde je ten rozdíl mezi tím co říkal Klaus a co říkal pan Bečvář. Klaus alespoň by chtěl, abychom byli přirovnáváni k vedoucím národům světa, t.j. k té "dvanáctce" a pan Bečvář, mluvčí pana Havla, nás dává mezi intelektuální trpaslíky. Tedy alespoň dle úvah oněch dvou pánů laskavý čtenář se jistě zamyslí nad otázkou "Kdo je před kým?"

Ale kdo je opravdu před kým a hlavně kdo bude před kým v blízké budoucnosti? O tom svědectví podává "Smlouva uzavřená pro výkon správy obytného domu.. mezi mnou, jakožto majitelem a městským bytovým podnikem...". Smlouva sama má 6 stránek o šesti paragrafech a rozpočet o dvou stránkách. Nebudu v této souvislosti unavovat čtenáře s celým obsahem smlouvy, ale uvedu zde pouze důležitá, výsledná čísla, neboť "čífry mluví".

Jakožto majitel budu platit za "náklady bytového hospodářství", t.j. služby hrazené nájemníky, služby hrazené z nájemného, za materiál opravy vlastní a opravy dodavatelským způsobem (jak zní jejich ouřední čeština), budu zatížen čistou ztrátou Kč 76.000.- Tato částka, v níž jsou uvedeny ty nejdůležitější opravy zaviněné způsobem komunistické ekonomie, ale stále zůstává i za ilegální vlády nynějších neokomunistů, představuje příjem za 6.7 roku! V této bilanci však nejsou započítány daně, od kterých je majetek osvobozen na dobu pěti

Kardinál Roger Mahony (vlevo) a Otec David Ulirich vysluhovali v nedělní mši v kostele Santa Rosa v San Fernando Valley, v jednom z chrámů, poškozených zemětřesením v pondělí minulého týdne.

let (dva roky jsou již pryč), pojištění, amortisace majetku, čili umoření jeho hodnoty a náhrada dle odhadnutého, průměrného života dotyčného majetku. Co to je zisk vědí v ČR pouze zloději a jejich synonym, bývalí komunističtí předáci, kteří si rozebrali ukradený majetek československých občanů. Myslí si tito absolventi Vysoké školy ekonomické v Praze, komunistických ekonomických teorií (pan Klaus, který je absolventem této rudé Almy mater), že lidé budou pracovat, investovat a mít na svých bedrech risiko ze ztráty pro hezké oči a kapsu bolševických zvířat a to vše zadarmo? Bez zisku?

Někdo se tam v "Česku" zbláznil. Jsou sta a sta tisíce lidí, kteří se nacházejí ve stejné situaci. Jsou dvě možnosti: Buď to budou okamžitě uměrně upraveny činže na základě zákona nabídky a poptávky, pokud ČR bude hlásat do světa, že tam existuje volné, svobodné hospodářství, nebo majetky budou hozeny státu majiteli na krk, buď dobrovolně, či z důvodu bankrotu. Činže i těch nejmenších bytových jednotek by se musely, úměrně k příjmu, rovnati asi jedné čtvrtině, či třetině příjmu nájemníka. A to se ovšem nebude nikomu líbit! A co pensisté? Tak či onak odskáče to vše vláda. Buď po dobrém či po zlém!

Myslí si opravdu pan Klaus, že s takovýmto "hospodářstvím", čili po komunisticku, s takovouto "ekonomií" jsme lépe kvalifikováni ke splnění hospodářských požadavků nutných k členství v Evropském společenství, než většina 'dvanáctky'? Či jen žertuje?

Situace je horší než si kdo dovede představit. Komunistické státy se rozpadly neboť snědly svou vlastní podstatu. Povídání o tom že USA, či nějaký herec zničili komunismus, je vyložený nesmysl a snaha o vytvoření legend. Nástupnické vlády, vybudované "právně" na komunistické ilegalitě, pouze pokračují ve zhoubné a rozkladné činnosti svých komunistických učitelů. Zatím se udržují při životě úvěrem získaným z důvodů sympatie a z prodeje kradeného majetku. Ten úvěr však bude nutno vyrovnat a ukradený majetek vrátit! A co potom, občánku? Co se stane s panem Havlem je jasné!

LEVNÉ PUJČKY NA AUTOMOBILY **6.25% APR**

PINNACLE BANK
SERVING THE WESTERN BANKING WORLD

<p>Berwyn Banking Center 7112 West Cermak Road (708) 780-2025</p>	<p>Cicero Banking Center 6000 West Cermak Road (708) 780-4970</p>
---	---

Member FDIC

berlínskou zdí "sametovými" revolucemi se účel NATO prakticky změnil tak, že dnes po rozpadu Sovětského svazu ztratilo svůj původní význam a úkol a hledá svoje nové poslání. Mezitím došlo jak v Rusku tak i ve střední a východní Evropě k velkým státoprávním změnám a ke katastrofě na Balkáně — ale NATO přešlapuje a čeká na diplomaty, aby prokázalo svoji existenci a dočkalo se svého znovuzkřížení.

Když došlo k rozpadu Jugoslávie — NATO tam nebylo příslušné a EC nebylo jednotné a schopné jakékoliv akce, když začal ten jugoslávský hurikán zabráním Slavonie a Krajiny a potom Srbové zahájili svoji bratrovražednou válku v Bosně ve jménu Velkého Srbska a zabrali 70% Bosny, Chorvaté a muslimové mají se Sarajevem zbytek, ale Bosna je dnes prach a popel.

USA dříve nabídky bombardovat srbské základny i v horách, ale EC prokázalo svoji impotenci včas zakročit a jedna konference následovala dalšími až do toho úplného bombardování a zabíjení a denně se dovídáme z obrazovek o dalších mrtvých a raněných mimo těch dvou milionů uprchlíků a ani to dojednané příměří pro vánoční a novoroční dny nebylo dodrženo. V těch dnech se také o situaci v Bosně mluvilo, ale nedošlo k žádné dohodě, jak řešit tento krvácející problém.

Polsko, Česká republika, Slovensko a Maďarsko požádaly NATO o přijetí za členy a hlavním jejich důvodem je neustálená situace v Rusku, které se po rozpadu Sovětského svazu vrátilo sice do svých historických hranic, ale se stejnými politickými, národnostními a náboženskými problémy a nedávné volby do ruského parlamentu (dumy) nedopadly dle přání a plánů prezidenta Jeltsina, EC a USA.

Ruské problémy se těmito volbami nevyřešily — naopak došlo k volební revoluci, když nespokojenci s vývojem a poměry podpořili až 25% ultranacionální stranu (liberálně-demokratickou), takže její zástupci v čele s vůdcem Vladimírem Žirinovským znemožnili i tu pomalou reformu a demokratizaci Ruska.

Vůdce Žirinovský navštívil Bulharsko, Rakousko a jeho projevy znepokojily celou Evropu a USA. Připomíná to situaci z let třicátých před jmenováním Hitlera jako říšského kancléře dne 30. ledna 1933 a tím byl tehdy zpečetěn na čas osud Evropy. Proto není divu, že státy střední Evropy a i samotné Německo projeví své vážné znepokojení a varují před dalším možným Hitlerem.

NATO nabízí Polsku, České republice, Slovensku a Maďarsku "Partnerství pro mír" když Rusko nepříměním vetovalo jejich pokus o řádné členství a jeho nabídka nezahrnuje žádné záruky pro případ útoku — ale jen porady a eventuální společná cvičení — tedy tyto státy by nebyly členy a spojenci, ale jen máloprávními společníky, jejich pozvání je jen do předpokojů NATO, ale ne do obývacího pokoje.

Připomeňme si jak za Mnichova dostalo Československo jen symbolické záruky Velké Británie a Francie, které již v březnu 1939 byly Hitlerem likvidovány zřízením protektorátu Čechy a Morava, a tím ta celá mnichovská maškaráda byla bez protestů těchto velmocí odhalena.

NATO po roku 1989 akceptovalo Rusko až příliš rychle a podporuje Jeltsina jako ruského prezidenta a jeho pomalý pochod k tržnímu hospodářství a demokratizaci Ruska v důvěře, že Rusko bude mít také sousedské styky s bývalými satelity — ale Polsko, Česká republika, Slovensko a Maďarsko mají pocit, že prožíváme dobu nového Mnichova, Teheránu a nové Jalty — a jakékoliv toto jen symbolické přátelství či partnerství jim není zárukou trvalého míru, který tak nutně potřebují ke své novovýstavbě po satelitním bratrství se Sovětským svazem.

Jich přijetí do NATO by zabránilo pobalkánštění střední Evropy, která si vlastními silami snaží zahojit rány, které jsou neblahým dědictvím komunistických satelitních režimů a obnovit ztracenou demokracii a vrátit se do rodiny svobodných evropských národů — jejich odmítnutí či se sliby budoucích možností — s ohledem neizolovat evropsko-azijské Rusko — se tyto národy musí rozhodnout pro novou vlastní cestu a to eventuálně i bez rezavického NATO, které je samotné na rozcestí kudy a kam po ztrátě svého nepřítel — Sovětského svazu. Hranice NATO zatím zamrzly tam, kde ještě roku 1989 existovala sovětská železná opona.

Prezident Clinton navštívil ve dnech 10.-11.t.m. Prahu, aby informoval přítomné prezidenty Polska, České republiky, Slovenska a Maďarska o výhodách nabídky NATO pro partnerství pro mír — i když by to byl zatím ten první krok pro budoucí plnoprávné členství. Český prezident Havel přivítal tuto nabídku a řekl, že "Česká republika je připravena s okamžitým prováděním konkrétních podmínek".

Situace ve střední Evropě — Polska, České republiky, Slovenska a Maďarska, států se západoevropskou civilizací, se nezměnila ani po návštěvě amerického prezidenta Clintona v Praze. Zatím toto nabízené partnerství pro mír je jen fata morgana stejně jako neudržitelná situace v Bosně, která trpí díky malému srbskému Hitlerovi — Miloševićovi a UNO, EC a USA hledají již dlouhé měsíce

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

Changing NATO for The 21st Century

Who joins the North Atlantic Treaty Organization (NATO) may not seem like an exciting issue that has much impact on your life, but it could have great impact.

What is at stake is stability in Europe. Ten years ago the great threat we faced internationally was a Soviet Communist government that had a huge nuclear arsenal. Today the threat to international security is instability.

If things get too unstable, our sons and daughters may go off to war.

The immediate question the Clinton Administration and the Western European nations face is whether Poland, Hungary and the Czech Republic should be admitted to NATO.

These three countries fear Russia. Whether those fears are justified or not, they are real. They seek the protecting umbrella of belonging to NATO.

Others say that if Russia's neighbors are accepted into NATO, Russia will suddenly feel threatened and surrounded. There are those in Russia who express those fears, whether justified or not.

Is there a practical answer?

There is.

If NATO were to adopt a policy that a nation 1.) which is solidly democratic for at least five years, 2.) that shows strong signs of internal stability, 3.) that is willing to meet certain minimum requirements to contribute to a NATO military force, and 4.) that is next to a NATO nation, must be seriously considered for membership if it applies, such a policy could satisfy all parties and add to stability

in Europe.

Under such a proposal, Austria, for example, could apply if that nation wished, though there are no indications the Austrians are interested. Poland and Hungary could soon apply. Depending on how the rules were created, the Czech and Slovak Republics could each apply in the not too distant future.

That would give security assurance to these countries, and by implication, to others. It would also diminish the likelihood of a Bosnia-type situation developing in the nations belonging to NATO.

And it would not threaten Russia. It would encourage the forces of democracy in Russia. If that country has democracy and stability for five years, Russia could become part of NATO.

To exclude the Eastern European countries from NATO ignores the changes that

have rocked Europe, and permits a small group of people in Russia to dictate foreign policy to the present NATO nations, including the United States.

The world has changed and NATO must change.

That includes the probability of a lesser military role for the United States in Europe. To continue a policy that requires the head of the NATO military forces to be an American, for example, made sense in 1960, but not today. If the United States wants to play a diminished role in policing the world militarily, we must be willing to play a less visible role in military leadership.

Sound answers can be found, but sound answers require change.

The world has changed and NATO must change.

“It would be a historic sin to miss this opportunity to bind in the East Europeans.”

—MANFRED WÖRNER
NATO Secretary-General

konferencemi řešení, které je stále ještě v daleké budoucnosti.”

Ignorovat střední a jižní Evropu a jen se soustředit na Rusko, které stojí před hospodářským bankrotem a politickými nepokoji není diplomatické i když z vojenského hlediska pochopitelné pokud Rusko a Ukrajina mají nukleární zbraně. Ale střední Evropa je také ohrožena eventuální invazí národů z východu, kteří odchází s vidinou lepšího života na západě a proto Polsko — Česká republika, Slovensko a Maďarsko musí být připraveny a potřebují tedy více než jen toto zatím symbolické partnerství pro mír.

Ted', když duch soudruha Žirinovského se vznáší nad Kremlem, nad východní Evropou panuje poplach, hysterie dostat se pod křídla NATO dříve než se revanšisté chopí moci v Moskvě.

Proto bude lednová schůze NATO v Bruselu kritická a rozhodující. Uvažuje-li pan Clinton jasně, odmítne zdvořile, avšak pevně, rozšíření NATO na východ — až po hranice starého Sovětského svazu.

Moskva znovu a znovu varovala, že by to byl provokativní čin, že by to oslabilo Jelcina, a že by ruští generálové volali po obranných opatřeních proti tomu. Přípuštění čtyř nových národů do NATO by dále zvýšilo na 17 počet evropských států, jejichž hranice by Spojené státy musely bránit.

Takový závazek by byl poděsil naše "zakládající otce" a architekti NATO by byli úžasní, protože si nikdy nepředstavovali, že Amerika by mohla být navždy zavázána zasáhnout do války kdekoliv v Evropě.

Je pochopitelné, že Poláci, Češi, Slováci a Maďaři by vítali nukleární ochranu pod křídly U.S. Právě tak ještě nervoznější Litevci, Lotyšci a Estonci, a naši přátelé na Ukrajině. Nakonec jakou lepší pojistku by mohli mít než je záruka, že poslední velmoc světa půjde do války na jejich obranu?

Ale jaký je zde vlastně životní zájem Spojených států? S výjimkou pouze Balkánu, východní Evropa byla v tomto století nejméně stabilním územím Západu. Její nynější hranice se datují od Jalty a velkého kartografa Josefa Stalina. Na oněch hranicích nezávisí žádný náš životní zájem, kterým bychom mohli odůvodnit svůj závazek jít do války na jejich obranu. Ani bychom je nemohli chránit, bez rizika světové války, proti revanšistickému Rusku.

Právě tak jako bezmyšlenkovitě nabytí Filipínských a jiných ostrovů Amerikou v západním Pacifiku v 19. století vedlo k válce s Japonskem v polovině 20. století, musel by jakýkoliv závazek, "na věčné časy" bránit východní Evropu, nevyhnutelně vést ke srážce s Ruskem.

Když byla v r. 1949 utvořena organizace NATO, byl důvod jasný. Spojené státy se obávaly, že stalinistická invaze do východní Evropy by ohrozila bezpečnost U.S. Proto jsme dali vážnou záruku mnoha státům, od Norska po Turecko, od Portugalska po Německo, že jakýkoli útok proti nim by byl považován za útok proti nám.

Nikdy předtím se Spojené státy nezavázaly k ničemu podobnému. Mnozí z těch, kteří podporovali toto historické porušení tradiční politiky U.S. vyhýbání se jakémukoli "zapletení se do společenství", ujišťovali národ, že tato odchylka je pouze dočasnou nutností.

Jeden slavný diplomat napsal o našem vojsku, poslaném do Evropy: "Naši vojáci, abych to řekl hrubě, byli vyžádáni jako "hostages" — rukojmí...

Tajná naděje našich spojenců v NATO, kterou se nikdy neodvážili vyslovit byla, že obrana Evropy by se prováděla jako mezikontinentální nukleární výměna nad jejich hlavami; abych chránila jejich země, Amerika byla zvána k tomu, aby podstoupila totéž riziko nukleárního zpusošení, kterému se sami chtěli vyhnout."

Tak to napsal Henry Kissinger v "White House Years".

Co NATO chtělo bylo, aby Evropa přesvědčila U.S. k závazku na 45 let, že podstoupí nukleární válku se Sovětským svazem na obranu Evropy.

Co je dost, to je dost. Studená válka skončila, Rusko se zmenšilo na stát menší než ten, který zanechal Petr Veliký. Američtí státníci by nás měli zbavit těchto závazků ze "studené války". Místo toho uvažujeme o chránění Evropy na věčné časy, ačkoliv americké vojenské síly jsou snižovány na úroveň nevidanou od doby Pearl Harbor, a naši spojenci v NATO, zvláště Němci, "se svlékají prakticky do naha" pod permanentní záštitou obrany Spojených států.

Svezení se Evropy na účet Ameriky nemá konce.

Vážné, opravdové prosby Lecha Walesy a Václava Havla o členství v NATO bude možná nepadné odmítnout. Ale Clinton je placen, aby chránil zájmy Spojených států. A permanentní záruka Spojených států poslat muže ze státu Idaho a Západní Virginie do války s Ruskem, aby chránili východní hranice Slovenska nebo České republiky není závazek, jaký by mohl prezident U.S. rozumně dát.

Pomoc našim přátelům ve východní Evropě — ano, aliance - společenství - ne.

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

- PRAHA - Sept., Oct. \$659.00
- PRAHA - Nov., Dec. \$628.00
- VÍDEŇ \$649.00
- FRANKFURT \$549.00
- MNICHOV \$599.00
- ŘÍM \$679.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- LONDÝN \$459.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE Chicagské oblasti

srdečně vás zvou na

XXXVI.

Representační Ples

KTERÝ POŘADAJÍ V SOBOTU 5. ÚNORA 1994

Grand Ballroom Drury Lane,
100 Drury Lane, Oak Brook, Illinois.

Začátek v 6 hodin, před zábavou koktejly, večeře v 6.45 hodin
Po večeři bude provedeno uvádění debutantek s pěkným tanečním pořadem naší mládeže, za vedení známých tanečních mistrů manželů Machádkových, kteří každým rokem navcvičují krásné taneční pořady. Letošního roku provede svůj debut 7 mladých dívek.

*Utanec bude vyhrávat
populární Schaden International Orchester.*

Vstupné je 40.00 dol. za osobu, včetně vstupu, Prime rib večeře s příslušným množstvím vína s plesovou zábavou a tancem

Očekává se opět mimořádně velká návštěva a proto doporučujeme abyste si včas zajistili vstupenky a rezervaci stolů u fy.:

Weber Travel Agency
6805 W. Čermák Rd., Berwyn, IL.
Tel. 708-749-1346

*Příjemně zbránil s námi příjemný
večer v přátelské a družné zábavě. Pěšíme se na
shledanou s Vámi v sobotu 5. února 1994*

PLESOVÝ VÝBOR

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svíčková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zeli • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večeře jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Večce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

ZA BĚLOUŠEM

MAYNE REID

Zachránění.

V okamžiku tom lupiči byli u naznačeného Křížákem keře, ale tam jich vůdce v nerozhodnosti se zastavil, jako by tušil, že jest již jen krůček blížek smrti. Ostatní ochotně následovali jeho příkladu a začali se o čemsi raditi.

«Oho, dostali strach!» zvolal Bill Harry. «Ej, vy tam!» vzkřikl, «co chcete od nás?»

Otázce této patrně bylo porozuměno. Ale náčelník, nedávaje odpovědi, obrátil koně a jel zpět k jednomu ze svých soudruhů, jenž měl hluboko do čela stisknutý široký klobouk, takže obličej jeho jím úplně byl zakryt. Poradiv se s ním o čemsi, vrátil se znovu na své místo, a smekaje klobouk, vykřikl hlasitě:

«Jsme přátelé — není mezi vámi nikoho, kdo by mluvil španělsky?»

«Překrásní jste to přátelé!» zvolal Harry s posměškem. Mluvil výborně místním nářečím. «Jest očividno, že úmysly vaše jsou přátelské. Žvatlejte tedy ptačím svým jazykem, porozumím vám dobře. Co chcete tedy od nás, pokojných pocestných?»

«Ach výborně!» zvolal vůdce tlupy. «Nemáme nijakých nepřátelských úmyslů, a na důkaz toho dám svým lidem rozkaz, aby odejeli zpět do stepí, a sám bezbranný budu s vámi vyjednávatí na polovině vzdálenosti, kteráž dělí nás od sebe.»

«Podivné požadavky,» s úsměškem namítl Harry, «nám do vás nic není a nemáme proč s vámi vyjednávatí. Proto chcete-li zůstatí celí, táhněte odtud, pokud jste ještě zdraví!»

«Nezlobte se, příteli,» odvětil Mexičan, «nám netřeba báti se vašich kulek, jesti nás mnohem více, nežli vás. Ale opakují, že nemáme nijakých nepřátelských úmyslů a že jen chceme se dohodnouti o věcech, vás samých se týkajících. Buďte rozumní a přijměte náš návrh. Neuškodí vám a jen trochu věc protáhne. Na střílení budeme mítí i pak ještě dosti času.»

Tato neočekávaná slova uvedla lovce naše v jakési rozpaky. Ani Bill Harry, ani Křížák neznali ni jediného z Mexičanů a nijak nemohli si představití, o čem by s nimi mohli jednati. S druhé strany bylo patrné, že od Mexičanů nebyla to nijaká lest, neboť z vyjednávaní nemohli mítí pro sebe žádný prospěch.

Poradivše se mezi sebou, lovci rozhodli se souhlasití s návrhem Mexičana, a Bill Harry hlasitě mu oznámil, že jest ochoten vstoupití s ním ve vyjednávaní, bytí i neviděl v tom žádného prospěchu. V každém případě mohl Bill vyjednávatí beze všech obav, neboť chránily jej ručnice jeho soudruhů a on vždycky mohl ještě včas vrátití se do čtverce, dříve ještě, nežli by jej mexický oddíl mohl dohonití.

Vše stalo se tedy, jak bylo umluveno. Mexičané odejeli dále do stepí a zastavili se v uctivé vzdálenosti, ale náčelník jich a Bill Harry pěší a beze zbraně sešli se as půl druhého sta kroků od čtverce.

Mexičan několik minut o čemsi přesvědčoval Billa, ukazuje na čtverec.

Bill zamračeně jej poslouchal a pak pojednou hněvivě dupl nohou a obrátiv se ke svému soudruhu hlasitě nařkav zvolal po anglicku: «Hej, Křížáku, co si myslíš, že ten ničema od nás žádá?»

«Co?» tázal se stařec s jistou zvědavostí. «Pomysli si jen, chce, aby chom vydali mu setníka, a pak že můžeme se vším svým zbožím pokračovatí ve své cestě prérí.»

Trapper potichu zahvízdal.

«To tak,» zamručel a s podivením pohlédl na setníka, «k tomu tedy směřovala celá ta komedie? A co tys mu odpověděl, Bille?»

«Dosud ještě ničeho,» odpovídal Bill, «ale hned dostane se mu ode mne odpovědi.»

A v téměř okamžiku Warfield i Křížák viděli, jak těžká pěst Billa se pozvedla do výše a vším rozmachem udeřila ve tvář Mexičanovu.

Ten svalil se na zem. Celá tlupa zuřivě vykřikla a rozešla se k Billovi, kterýž pustil se do běhu zpět ke svým soudruhům.

Vzdálenost mezi Mexickou tlupou a Bille nedovolila jim dohonití rychlonohého lovce, kterýž dávno již byl u svých přátel, když Mexičané teprve došli k místu, kdež na zemi ležel jich náčelník.

Zvedli jej, a hněv jejich vzal nyní převahu nad veškerou opatrností. S kletbami vskočil zbitý na kůň a hnal se ku předu. Ale nedostal se ještě za naznačený keř, když vzduchem zarachotil krátký výstřel, a v téměř okamžiku Mexičan chopiv se za srdce svalil se k zemi.

Warfield s hrůzou se ohlédl na svého souseda. Ten již znova klidně nabíjel svou ručnici. Pozoruje opovrhlivý pohled setníkův, trapper chladně pravil:

«Máme nyní o jednoho nepřítele méně. Věřte, siňore, kdyby se nás zmocnili, že by s námi nedělali dlouhých okolku.»

Setník v hloubi duše uznával správnost těchto slov a bezděky podrobil se zakřiknutí Křížákovu, kterýž klidně velel mítí zbraň pohotově a nestříletí dříve, nežli Bill. Prvý útok patrně se nepodařil. Mexičané obklopili, zmatení, svého zabitého náčelníka, a jenom někteří z nich odvážili se vystřelití ze svých karabin, hledíce však při tom, by drželi se hezky daleko.

«Poslyš, Bille,» promluvil Křížák, pozoruje po chvíli nové hnutí mezi lupiči, «zase již něco zamýšlejí. Dostali nyní strach a sotva asi přímo nás napadnou. Zajisté, že si vymyslili nějakou ničemnou lest.»

«Zdá se mi,» pravil vážně Bill, pohlížeje na skupinu Mexičanů, «že mají v úmyslu následovatí příkladu Indiánů a napadnoutí nás ze zadu.»

«Pravda, pravda!» zvolal Křížák. «Dali se na ústup a opisují kruh. Budou stříletí na nás po indiánsku!»

Celá věc záležela v tomto: Jeden z Mexičanů odhodil svou piku k zemi a s karabinou v ruce rychle jal se opisovatí kruh kolem opevnění setníka a jeho druhů; za ním druhý, za druhým třetí a šest jezdců začalo kroužití rychleji a rychleji, zatím co ostatních pět, postávše trochu na místě, volně hnuli se ku předu přímou čarou.

Obležení byli nyní téměř bezbranní, neboť kroužící kolem nich jezdců nebylo možno trefití, a druzí pod ochranou svých soudruhů mohli přiblížití se až k samotnému čtverci a bez překážky vrhnoutí na některou ze svých obětí laso.

Věc stala se velice vážnou. Křížák rychle velel svým soudruhům postavití se zády k sobě, takže každý z nich měl před očima třetinu celého prostranství. Oněch šest jezdců také netrvalo času. Kroužili ve spirále, stále víc a více uzavírajíce kruh a posléze vystřelili ze svých karabin, načež rychle došli ke druhé tlupě, vyměnili si od nich vystřelené ručnice za nabitě a patrně měli v úmyslu týž manévř opakovatí.

Odpovídatí jim výstřelem na výstřel bylo nemožno, neboť stříleli po indiánsku: přiblíživ se totiž na pokud možno nejmenší vzdálenost, jezdec pojednou schoval se za svým koněm a střílel buď přes sedlo, buď ze spodu břicha koně. Vše to dělo se s tak bezpříkladnou rychlostí, že i nejlepší střelec za nejlepších okolností mohl by pouze lehce ranití ruku anebo zasáhnoutí špičku obuvi — vše ostatní bylo zakryto a chráněno trupem koně.

Proto také tři lovci šetřili s výstřely, trpělivě čekajíce, až bude možno stříletí na jisto.

Na štěstí z množství kulek, jež Mexičané vystřelili do opevnění, netrefila dosud ani jediná; ale poněnáhu lupiči začali býti s výstřely opatrnější, a jedna kulka zasáhla Harryho do ramene, oděvala kousek kamizoly a lehce jej zranila, druhá pak zasáhla mimo tváře Křížáka a prorazila jeho čapku.

«Diky Bohu, že nejsi vážně zraněn,» pravil Křížák, pohlížeje na svého druha, «ale nyní jest již čas, aby chom si něco vymyslili, sice položí nás jednoho po druhém.»

«Navrhl bych,» ozval se dosud mlčící setník, «aby chom doběhli tamo ke skále. Jestliže to se nám podaří, mohli bychom se o ni opřítí,

a tu ti ničemové přestali by aspoň opisovatí kruhy a jich manévř by jim už neprospěval.»

«A vida, to jest pravda, příteli,» zvolal Harry radostně, «to jest nápad znamenitý, tak bychom je výborně přelstili!»

«Možná,» potvrdil Křížák. «Snad se nám to podaří. Vezmu tvého koně, Bille, a ty posaď se na bělouše. Moje stará poběží již sama za námi. Nesmíme však ztracetí ani okamžiku,» dodal rychle, pohlédnuv na nepřítel.

«Podívejte se, zase začínají svou objížďku!» Veškeren tento rozhovor trval jen několik sekund, pokud šest jezdců měnilo své ručnice. Naši lovci musili nyní stůj co stůj překazití třetí útok. Rychle učinili všecky přípravy. Potichu, aniž by nepřítel čeho pozoroval, rozvázali koně a všichni současně vyskočili do sedel právě v okamžiku, když Mexičané rozeznali se do předu.

Uprchlíci stiskli koním ostruhy a letěli k útesu skalnímu po rovině, na kteréž na štěstí nebylo nijakých překážek. Starý kůň Křížákov s veselým ržáním hnal se za nimi.

Pohlédnuvše zpět, uprchlíci zořili, jak celá tlupa žene se za nimi. Ale dorazili ke skále právě v okamžiku, když Mexičané drželi svá lasa pohotově a byli několik kroků za nimi. Rychle seskočivše s koně a namířivše ručnice na útočící, naši lovci volně sobě oddechli. Mexičané uháněli zpět a zastavili se teprve v přiměřené vzdálenosti.

«Podívejme se!» zvolal Bill radostně, «nechali notný kousek prerie mezi svými bázlivými dušemi a našimi ručnicemi!»

Výhoda tohoto nového postavení našich lovců byla patrná. Všechny tři ručnice obrátily se ku předu směrem k nepříteli, a ze zadu chránila je skála, tvořící nedostupnou, kolmou stěnu. Ale zároveň mělo postavení to i svou špatnou stránku, neboť ústup byl tu nemožný, což Mexičané ihned pochopili. Vyrázili ze sebe jásavý pokřik a obležení ke své hrůze viděli, že od protější skály vyjíždí ještě několik jezdců pod vůdcovstvím zrzavého vysokého mladíka, jehož Bill velice dobře znal. Zrzoun ten, přezvaný jménem Liška, žil v osadě i byl zlosynem prvního řádu. Skoro nikdy nezdržoval se doma a netajil se tím, že zabývá se loupežením. Bill nebál se tak jeho atletické postavy, jako jeho znamenité ručnice.

Zbraň tu lupič kdesi uloupil, a byla pověstnou po všech okolních osadách. Byla znamenitě délky a vystřelovala těžké koule na vzdálenost téměř dvojnásobnou, než donáší ručnice obyčejná.

Liška popošel k nynějšímu vůdci tlupy a jal se s ním o cosí domlouvati. Při tom učinili několik kroků ku předu. Zaujat jsa rozhovorem, vůdce nenadále klopytl o kámen a upadl, při čemž široký klobouk spadl mu s hlavy. Povstal sice rychle a chvatně vtiskl si zase klobouk do očí, ale okamžik ten stačil, aby obležení jej poznali.

Warfieldovi bezděky vydrál se z hrdla výkřik údivu. Křížák taktéž vykřikl:

«Rafael Giurro!»

Současně chopil se ručnice a vyrazil ze sebe hlasitý válečný pokřik, vrhl se ku předu, ze všech sil volaje:

«Rafaeli Giurro, střež se, nyní jsi můj!»

Na štěstí daleko nedoběhl. Chladnokrevný Bill pochopil, oč se jedná. Když stařec rozeznal se proti nepříteli, vrhl se na něho, chopil jej ze zadu za ruce a vtáhl jej zpět. Křížák se vzpíral, snaže se osvobodití, proklínal věrného svého přítele, prosil jej — ale nic nepomáhalo.

Železná jeho obejmání nepovolovalo, a on pustil jej teprve tehdy, když byl již zase na starém svém místě. Oběma přátelům posléze podařilo se starce upokojití a přemluvití jej, aby odložil svou pomstu až ke chvíli příznivější, neboť nyní věděl, kde úhlavní jeho nepřítel se nalézá.

Stařec pohlížel na Giurru pohledem plným nenávisti a zachmuřeně naslouchal vyprávění Warfieldovu o nových zločinných činech onoho ničemy. Když setník končil, Křížák pravil:

«Nyní vidím, že musím život svůj opatřovatí, abych dvojnásob odplatil zlosynovi za všecky jeho skutky.»

Rafael Giurro zatím zbledl jako stěna, zapomněl, že jest obklopen ozbrojenými soudruhy a dal se na útek hned při prvním Křížákově výkřiku. Ale Liška záhy jej vzpamatoval. Chopil bázlivce, tlesoucího se jako v zimnici, za ruku, a obrátiv jej obličejem ke skále, ukázal na Billa, držícího starce. Vida se

v bezpečnosti, Giurro rychle změnil svou náladu a hlasitě se rozesmál.

Proč byl by utíkal? Naopak, naskytovala se mu nyní možnost pojednou zbavit se dvou svých protivníků: setníka, jenž zalíbil se jeho sestřenicí, a trappera, dávného svého nepřítele. Vrátil se s Liškou k ostatním lupičům a jal se činit přípravy ku pravidelnému obležení. Ukázav na tábor přesvědčil Lišku, že především nutno ubiti všechny tři. Pak zarazil do země křížem dvě kopí, svázali je řemenem a podepřeli na ně pověstnou ručnici. Aby ještě spíše trefil, Liška poklekl.

Možno si představit, jak bylo Warfieldovi a oběma jeho soudruhům, když viděli strašlivou tu zbraň před sebou a nemohli stejnou měrou odpálceť, neboť ručnice jejich tak daleko nedonášely. Pravda, byli nyní chráněni těly svých koní, ale až koně padnou, dojde řada i na ně.

Liška mířil dlouho. Konečně zahoukl výstřel, koule udeřila do skály podle samé hlavy Warfieldovy. Liška nabíl zbraň znovu. S tlukoucím srdcem očekávali lovcí svého osudu. Ručnice znova obrátila se směrem k Warfieldovi, znova zasvítila kulka a setník zaslechl, jak udeřila do koně. Warfield zapomněl na nebezpečí, nahnul se ku předu a oddechl si: koule nezranila milované jeho zvíře, nýbrž jen zaryla se do sedla.

Ve chvíli té Křížák radostně vykřikl a ukazoval na jakýsi předmět, ležící v pravo od skály a pustil se tam se svým koněm, dávaje soudruhům znamení, aby jej následovali.

Tam na rovině ležel velký kámen, za nímž byla dosti hluboká jáma, kamž mohl se ukrýti jezdec i s koněm. Všichni tři lovcí ukryli se za touto skalinou a k veliké své radosti zaslechl zlostné výkřiky Mexičanů, jimž kořist uklouzla z rukou.

Liška i se svou pověstnou ručnicí neměl nyní co na práci.

V novém tomto svém opevnění obležení cítili se mnohem volněji. Harry, skrčiv se za skalou, vzal na se úkol strážce, kdežto Křížák s Warfieldem se radili o útěku, neboť bylo jisto, že ani v tomto útulku nebudou se moci dlouho udržeti: hlad a žízeň dříve nebo později by je přinutily vzdáti se.

Warfield stál, opíraje se zády o balvan a pohlížel na kolmou stěnu skály. Přímou před ním táhla se nahoru rozsedlina, mající trochu šikmější směr, nežli stěny skály. Warfield přemítaje o způsobu záchrany, pomyslí si, že tudy bylo by snad možno, zachycuje se sem a tam o keřky, v rozsedlině té se nalézající, dostat se, ovšem ne bez namáhání, nahoru na skálu.

Sdělit tento objev svým druhům, ale Harry záporně zavrtěl hlavou pravě, že vyléztí na skálu jest bezúčelné, protože i na jejím vrcholu bude jim setrvatí jako zde bez vody a umíratí žizni.

Pojednou Křížák radostně zvolal:

»Našel jsem prostředek, jak dostaneme se na skálu. Pak spustíte se dolů nebude těžko. Skála pak zakryje nás zraku nepřátel a budeme moci nepozorovaně prchnouti.«

I ukázal jim na tři lasa a kožené úzdy koní. Lasa s úzdami svázaná mohla by dosáhnouti od vrcholu skály až k její patě. Dostanou-li se na skálu a pak se s ní spustí, budou v několika hodinách doma v osadě. Ovšem musí zůstatí své koně v rukou nepřítel. Ale Warfield prohlásil, že dostane-li se zdráv domů, pošle hned oddíl svých myslivců pronásledovat tyto lupiče a odejme jim zase koně. Tímto sdělením upokojil se i Křížák, jemuž bylo za těžko se starým svým koněm se rozejíti.

Temná, neproniknutelná noc spustila se k zemi. Všecky okolnosti byly útěku příznivé. Nebe zataženo bylo bouřlivými mračky, a toliko povzdálí svítily ohně Mexičanů. Nebylo možno s útekem otáletí. V několika minutách byla lasa s úzdami navázána, a Bill prvý odhodlal se sléztí skálu. Uvázav si kolem pasu jeden konec lasa, pospířil ke skále a začal léztí nahoru. S tlukoucím srdcem oba zbylí sledovali za ním, až jim zmizel v temnotě. Několikrát se zablesklo a při každém tom zablesknutí Bill ustál ve svém slézání skály, aby snad Mexičany nebyl pozorován. Když pak opět se zablesklo, nebylo Billa více již v rozsedlině viděti. Patrně byl již nahore.

Nyní byla řada na setníkovi. Warfield ještě jedenkrát pohlídl koně svého po šiji — bylo mu těžko s ním se rozloučiti. Pak přehodil si ručnici na záda, chopil se lasa a lehce šplhal se nahoru. Když ocitl se na vrcholu, ucítil, jak čekající tam Bill, kterýž zatím byl konec lasa

upevnil na útes skály, všele stiskl mu ruku. Křížákovi byla cesta nejobtížnější. Staré údy nesloužily mu při lezení tak, jako oběma mladším jeho soudruhům. Ale i on posléze dostal se nahoru. Nyní přešli všichni na protější okraj skály, připevnili laso k rostoucímu tam stromu. Nejtěžší úkol měli teprve před sebou. Skála spadala tu příkře dolů. Nyní Křížák rozhodl se, že prvý sestoupí dolů do temné propasti. Když tak učinil, oba — Bill a setník — nahore naslouchali. Když byl Křížák spustil se asi do poloviny, laso se přetrhlo, a bylo slyšet dole těžký pád a Warfieldovi se zdálo, že slyší vzdechy.

Pojednou se zablesklo. Na dně dole leželo nehybné tělo s roztaženými údy. Při tomto strašlivém pohledu Harry zakryl si obličej rukama a chystal se vypuknouti v nářek nad svým starým soudruhem, když tu Warfield chopil jej za ruku.

»Pro Bůh mlčte,« zašeptal mu do ucha, »slyším hlasy.«

Lovec přemohl svůj bol a naslouchal. Dole, u paty skály, skutečně bylo slyšet dvě hlasy. Vtichem nočním vzduchuslyšeti bylo každé slovo.

»Hlouposti,« pravil prvý hlas. »Zajisté, že jsi se mýlíš. Byl to šakal nebo vlk.«

»Ne, setníku,« namítl druhý, »jsem přesvědčen, že zaslechl jsem lidský výkřik.«

»Tomu-li tak, pak zajisté zvolal to některý z nově příbylých. Vidíš přece, že tu nikoho není.«

Dle vzdalujícího se zvuku kopyt uprchlíci pozorovali, že nepřítel se vzdaluje, a když znova se zablesklo, setník rozeznal v jednom z nich Giurra, uždějího nyní směrem k táboru v průvodu jednoho Mexičana. Svit blesků neozářoval okolí na dlouho, ale proto přece jen naši uprchlíci stažili uviděti vše, co jim bylo třeba: na zemi ležící Křížák zmizel. Uslyšev patrně prve bližší se hlasy a obávaje se, že při svitu blesků bylo by jej viděti na skále, skočil dolů. Zdrávo jeho starým kostem, soudě dle vzdechů, to nebylo, ale přece jen, an nyní zmizel, bylo jisto, že si valně neublížil a nyní již prchá směrem k osadě.

V tom Warfield ušel temné spousty, rychle bližící se ke skále. Zdálo se mu však, že jest to stádo divokých koní. Sdělit náhled svůj Billovi.

Ten pátravě pohlížel dolů na bližící se dav. V tom se zablesklo a Bill pochopil, oč se jedná.

»Ano, siňore,« pravil, »jest to stádo, ale na hřbetě každého koně sedí čistokrevný Indián. Kdyby to bylo jen pouhé stádo, proč by běželo přímo k lidem, zejména an vítr vane v jich stranu. Vycitili by hned nebezpečí a obrátili by se na útek. Nikoliv, siňore,« pokračoval starostlivě, »jsou to Komančové a zajisté, že napadnou Mexičany, předně, že jich nenávidí, a za druhé, že tito loupežníci mají překrásná sedla a skvostnou zbraň.«

Warfield, když Indiáni poněkud se vzdálili, vytáhl laso nahoru. Tušení neklamalo — laso bylo uprostřed přetrženo. Nyní oba soudruzi byli vězni na skále — nemohli dolů.

Křížák zmizel. Nezbyvalo oběma, než zůstatí s těžkým srdcem zde a čekati, co se stane. Uložili se do trávy, snažice se, aby si odpočinuli.

Warfield nemoha usnouti přemýšlel, kam poděl se Křížák. Zcela důvodně se domníval, je-li živ — a na to dalo se souditi již z té okolnosti, že zmizel s místa, kdež ležel ponejprv, když laso se přetrhlo a on spadl dolů — že asi pospířil do osady a přivede myslivce, aby osvobodili svého setníka, o němž věděl, že nyní na skálu jest upoután a nemůže nijak se zachrániti.

Této domněnce nasvědčovala i ta okolnost, že když tlupa Indiánů se vzdálila, s Billem marně dolů volal Křížáka. Nic se neozývalo — Křížák jako by do země se propadl.

Z toho všeho Warfield nyní soudil, že Křížák asi pádem valně se neporanil, a když se skryl, aby Indiánům, kolem se ženoucím, se neprozradil, pak rychle, ani okamžiku neztrácejce, pustil se do osady, kde byl setníkův stan.

Minula bouře. Na nebi ukázal se měsíc a zazářily hvězdy.

Setník povstal a začal svou obchůzku kolem skály. Když dostal se na druhý konec, ozval se po čáře Mexičanů křik a celé okolí ozývalo se divokým pokřikem.

»Komančové! Toť jejich válečný křik,« ozval se Harry. »Díky Bohu, napadají nyní Mexičany!«

Měsíc na chvíli skryl se za mrakem, takže nebylo viděti ničeho. Ale v tom zase znova osvítil rovinu a očím obou přátel objevila se spousta divokých koní, ženoucích se s rychlostí

větru. Na hřbetě každého seděl Indián. Bylo patrné, že divoši přepadli tábor Mexičanů. Ti z počátku chtěli klásti odpor. Skočili na koně a vystřelili do Indiánů. Rudochů bylo však třikrát tolik; zasypali tlupu Mexičanů deštěm střel. Řady Mexičanů couvaly; lupiči odhazovali ručnice a obrátili se na útek. Obešli skálu a vrhli se do stepi. Indiáni s divokým pokřikem pustili se za nimi. Pojednou Mexičané vypukli ve strašlivý ryk zděšení. Na obzoru, zrovna proti prchajícím Mexičanům hnala se tlupa myslivců, mířících přímo na lupiče.

»Hurá! Myslivci!« zvolal Warfield.

»Křížák! Hurá! Hurá!« křičel Bill ze všech sil.

Indiáni v prvém okamžiku nepozorovali myslivců, a vidíce, že Mexičané uhýbají se stranou, zaskočili jim cestu. Ale i Američané změnili směr, takže nyní divoši a myslivci s divochy pádili proti sobě a opozdivší se Mexičané ocitli se mezi obojími, takže nutně musili býti kopyty jezdců rozdraceni. V okamžiku tom měsíc skryl se za mračky, takže ani Warfield ani Bill neviděli bitvu dole zuffic. Slyšeli jen, jak nepřátelské oddíly se srazily. Válečný pokřik divochů mísil se s hlasy myslivců, ručnice houkaly, šavle zvonily, temně ozývaly se steny raněných a umírajících.

Posléze stichlo vše.

Bitva se končila. Kdo však zůstal vítězem? S netrpělivostí čekali oba přátelé, až opět mračna se roztrhnou.

Když opět měsíc se ukázal a osvítil okolí, bíděl jeho paprsky ozařovaly mrtvoly lidí a koní porůznu tu ležící. V dáli na obzoru bylo viděti temný pruh prchajících Mexičanů. Po rovině sem tam projíždělo několik jezdců, ale dále k západu tryskem uháněla tlupa poražených Indiánů. V témž okamžiku dole ozval se vítězný křik a setník volně si oddechl: bylo to přátelské »hurá!« myslivců.

»Kde jsi, Bille?« ozval se z důli hlas Křížáka.

»Zde, zde, starý příteli,« vesele odvětil Harry, »oba jsme celí a nedotknuti. Ale tys pořídil šťastně?«

»Nu,« opovržlivě poznamenal starc, »nedalo mi to tak velké práce. Indiánům dali jsme co proto, budou dlouho na nás pamatovati. Škoda jen, že ten ničema Rafael Giurro opět vyklouzl z mých rukou.«

Strašlivá pomsta.

Setník uhádl dobře vše, co týkalo se pádu Křížáka. Když týž padl k zemi právě v okamžiku, kdy bližili se oba Mexičané, zůstal ležeti nehybně, aby nezbudil jejich pozornost.

Pak rychle pustil se k osadě. Tam oznámil myslivcům, že setník jich jest sice živ, ale ve svrchovaném nebezpečí. V okamžiku bylo padesáte mužů na koních. Křížák vzal si též koně a vedl oddíl ke skále.

Po prvém přivítání Warfield kázal pohřbiti mrtvé, na to vyvedl své koně z dolíku za známým balvanem, vyskočili na sedlo a s celým oddílem dali se zpět na cestu k osadě.

Tento spěch setníka vysvětloval se tím, že jeho důstojníci přinesli mu rozmanité zprávy, z nichž nejdůležitější byla ta, že večera ze hlavního stanu americké armády přijel kurýr a přinesl rozkaz, aby ve třech dnech spojili se s vojskem brigádního generála a očekávali tam dalších rozkazů. Zpráva ta setníka takofka omráčila. Nepředstavoval sobě, že opustí donu Izolinu za takových trapných pro ni okolností a zůstaví její rodinu zvlí osudu, čili lépe zvlí Rafaela Giurra. Setník byl přesvědčen, že jakmile osadu opustí, Giurro objeví se tam znova se svou tlupou, a nemaje překážek, přinutí otce, aby provdal za něho svou dceru.

Bylo kolem desáté hodiny ranní, když odjel jel mimo haciendu.

Setníkovi sevřelo se srdce při myšlence, že nemůže tam zajeti ke svým přátelům; aby poptal se po jich zdraví. Zdálo se mu, že zaslona u jednoho okna se poodhrnula, a on mlčky smekl, načež pobídl koně ostruhou a kvapil k domu starostově, aby co nejrychleji sám přesvědčil se o obdržení zprávách.

Pokračování příštího čísla

PO-KOMUNISTICKÝ TISK ...

to nyní velice smutné se dívat na Radu Evropy, jak couvá od práv svobodných lidí kritizovat činnost vlády.

Toto poselství rady bylo posláno centrálním a východním Evropanům, kteří tak těžce bojovali právě za tyto svobody, o kterých citliví západní politikové si myslí, že by se měly omezit. Samozřejmě, že nezávazné rezoluce rady by neporazily vlády, ale nejsou neškodné.

Rumunský tisk sice získal větší svobodu po pádu Československa, ale stále zápasí o získání plně nezávislosti od státní kontroly. Rumunská Libera, a jiné znovu-utvořené noviny, měli jejich tisk, nebo jejich distribuci čas od času zastavenou, nebo jim sem tam bylo řečeno, že je vládě líto, ale že má prozatím nedostatek papíru, který je jaksi omezuje kolik kopií můžou vytisknout. Nejposlednější zákon je dalším zvratem, který vede k policejnímu státu pevné ruky.

Do určitých stupňů, sdělovací prostředky v demokratických zemích byly schopné se samy bránit proti cenzuře, ale vyvinující se svobodný tisk v bývalých komunistických zemích zůstává relativně slabý v prostředcích. Tisk je skutečně někdy nezodpovědný, ale nejlepším lékem pro to je svobodná otevřenost zpráv a názorů a nechat voliče rozhodnout sami pro sebe, komu mají důvěřovat.

Český zákon je obzvláště znepokojující, jelikož tato země hledala a obdržela dobrý úsudek od Západu za její objasněnou politickou a ekonomickou práci. Na druhé straně Rumunsko, které je ze všech bývalých komunistických zemí nejméně svobodné, se snaží poslední dobou zlepšit jeho chování. Stará se velice o to, aby Západ příznivě přijal jeho "demokratizační" postup - a dělá vše možné, jen aby obdrželo dobré vysvědčení. Nejlépe by bylo, kdyby Západní vlády daly rumunské vládě na vědomí, že tiskový zákon, který ještě není schválený dolním parlamentem, je nepřijatelný.

Ale aby toto poselství bylo každému zcela jasné. Rada Evropy by měla sama prozkoumat její vlastní prohlášení a dát Rumunům a Čechům najevo, že jdou nesprávnou cestou.

Přeložil Carl Hodek

A JEDE SE DÁL.....

Carl Hodek

Jestlipak si tohoto článku ve Wall Street žurnálu povšimlo "požehnané" předsednictvo ČSNRA? Nebo prohavo-klausovský Čsl. týdeník pana Biska, Fuchse a spol.? Samozřejmě, že ne! To by bylo proti jejich laskavé politice spolupráce!

TICHO JAKO V KOSTELE! VŽDYŽ TO PŘECE PODEPSAL JEJICH HRDINA A OCHRÁNČE KOMUNISTŮ! ON! TEN VELKÝ DRAMATIK A JEJICH OCHRÁNČE SVOBODY TISKU ZA KOMUNISTICKÉHO HUSÁKA - VÁCLAV VON JEDINÝ!

Dovede si někdo z čtenářů představit tohoto "vyvoleného" na koni a být předním vůdcem v Křížové válce proti komunismu? Tady se nějak ten nejmenovaný autor tohoto článku ve Wall Street žurnálu mylí, jelikož Václav von Jediný NIKDY proti komunistické ideologii, jako takové, nebojoval! On prostě chtěl jaksi SPOLUEXISTOVAT!

My ovšem máme používat politickou korektnost tzv. citlivosti vůči těmto usmívajícím se komunistickým zločincům, kteří, de facto, tento omezující zákon tisku navrhli, Václavovi von Jedinému dali pero do ruky, a ON, jako jejich vycvičený pudlík, jako slaboch, kterým ON byl a je, zákon poslušně, a bez jeho mumláni - ochotně podepsal! A ZÁPAD SE TOMU DIVÍ?

Hurá pro hrdinou vládu! Hurá pro "hrdinu" Charty 77 a dramatického herce 17. listopadu 1989!

A teď zase můžeme očekávat, že bezcenné, bez jakékoliv ideologie, bloudící předsednictvo ČSNRA poletí do Prahy s požehnaním vedoucího Hlasu národa, zase na Hradě padnou na kolena a budou prosit o spolupráci, a budou děkovat tomu novému, hodnému vládci, Václavovi von Jedinému za jeho hrdinský akt, jako mu před nedávnem dali jejich požehnaní k 28. říjnu za rozdělení republiky.

A to je, vážení čtenáři, ČESKOSLOVENSKÁ Národní Rada Americká, která PRŮ nezastupuje exil! Když ne, koho tedy tato organizace zastupuje, a proč ty velké ceremoniální cesty do Prahy na Hrad, a před nedávnem do Milwaukee?

Chtěli bychom od těchto ochotných spolupracovníků slyšet jejich názor o omezení svobody tisku v Masarykovém Československu.

Chtěli bychom vidět nějaké prohlášení této bezideologické skupiny, které tak rádi proti nekomu v požehnaném tisku, chtěl bych dodat dobře zaplaceném, rádi uvěřejňují.

Jak jen se Západ může divit nad tím, co Havel podepisuje, nebo co dělá, když má takovou ochotnou podporu od lidí zde v Americe, kteří stále tvrdí jakými byli vlastenci, ale jejich činy nám říkají docela něco jiného! Je pan Chalupa s panem Povolným takovým vlivem na ty "měkké" mozky, že nevidí, co se zde vlastně odehrává?

Neví členstvo těchto organizací pana Chalupy a Povolného, že naše bývalá vlast se mění ve středisko světového drog kartelu, a neví, kdo prohlásil, že mu je to jedno, jestli se v republice

obchoduje se špinavými penězi nebo ne?

Konečně se hlavní americký tisk probouzí a vidí, co se tam u nás děje! Řekl bych, že je to nejvyšší čas! Pravý protikomunistický exil musí odhalit ty, kteří exil povzbuzují k bezpodmínečné spolupráci s vládou, která si klade podmínky na oběti komunismu. S vládou, která se poněkud skládá z komunistů, ochránců komunistů či nyní nově pojmenovaných - komo-socanů!

Jak jen člověk může očekávat od těchto lidí odhlasování zákona, který by byl pro spravedlnost? Pro svobodu? Pro pravdu?

Jak jen člověk může očekávat něco od Václava von Jediného, než nějaký čin, který je charakterizován povahou poslušného slabocha?

Jeho podpis k tomuto zákonu proti svobodě tisku to jen nadále potvrzuje a Západ od Havla nic jiného nemůže očekávat!

JEDNOSMĚRNÁ CESTA

Jaromír Thuma, Praha

V poslední době je značně moderní prosazování sjednocení zemí, ekonomik, měny a čert ví čeho ještě. Jakoby záchrana lidstva byla skryta jenom v tom, že se z mapy vymažou hranice jednotlivých států a vznikne nějaký gigantický celek. Anonymní velestat, ve kterém si každý bude moci vybrat místo svého pobytu dle libosti, ve kterém budou jen jedny peníze a samozřejmě také jen jedni bankéři. V tom je však zakopaný pes, kterého obyčejný občan zpravidla nevidí. Je vnađen na vidinu volnosti a peněz stejným způsobem, jakým vnaďí rybaří kapry. Dostává pár hrstiček lahůdek na ochutnání a netuší, že v další porci lahůdky bude háček, na který se chytí a skončí na pekáči. A hloupí občané, zpitomělí lety nesvobody, jsou ochotni pro předkládané vize obětovat cokoliv. Je jim jedno, že jim rozkrádají vlastní zemi před očima, vidí jen blaho, které jim licoměrně "sjednotitelé světa" slibují.

Takových sjednotitelů však zde již byla celá řada. Dobře víme, co z jejich snah vzešlo. Stačí vzpomenout V. I. Lenina a jeho krvelačného žáka J. V. Stalina a samozřejmě nelze opomenout ani A. Hitlera. Nyní se o něco podobného snaží oficiálně Brusel. Nitky, které vše ovládají, však vedou především z Německa. Ani tam však nekončí. Německo je jen jakousi kladkou, přes kterou se přesmykují a pokračují dál. A kam? Do Izraele!

Kdo jsou ti, kteří tak vmlouvavě přesvědčují Evropu, že její sjednocení podle Maastrichtských dohod je jediným východiskem? Především bankéři světa! Ti drží v rukách konce nitky a ti za ně tahají. A odjakživa. Stáli i za režimem bolševiků V. I. Lenina v dobách vzniku sovětů. Kdo pro bolševiky vytvářel koncepční plány? Židovští finančníci z Německa! Dnes tatáž kategorie spřádá plány na sjednocení Evropy.

Kdybychom nyní navrhli, aby se i stát Israel plně zapojil do sjednocované Evropy, ač leží na jiném kontinentě, určitě by to vládnoucí kruhy z Tel Avivu přivítaly s jásotem. Neboť to by jim, podle myšlenek Maastrichtu umožnilo bezpečnou expanzi jejich aktivit kamkoli. A hned bychom viděli jak rychle dokáží Židé opustit zemi, po níž tak prahnou, a rozletět se po Evropě. Kdybychom se však pak zmínili o tom, že třeba skupina dnešních občanů Francie, podnikatelé islámského vyznání, si k pobytu hodlá vybrat právě Izrael, hned bude oheň na střeše. Dozvěděli bychom se určitě, že něco takového v žádném případě nepřichází v úvahu. Ozvala by se celá kaskáda argumentů proti, o tom jak by to narušovalo soužití lidí v Izraeli a hned by bylo po Maastrichtu. Protože pro Židy existuje jen jedna cesta. Ta, která přináší výhody jen a jen zase jim. Jak by však měli udělat něco, co jim nevoní, je zle. Jednosměrnost jejich cesty je až příliš zřejmá. Směřuje výhradně k posílení mocenských pozic jejich klanu. Docela klidně by se mohla stát korytem, jímž se bude řídit záplava, jejímž důsledkem bude horší než biblická potopa světa. Chtěli-li mít lidé vůbec nějakou budoucnost, měli by včas proti této záplavě postavit pevnou hráz. Jinak se stanou obětí zvrácených nadlídů, pouhými otroky.

Pane Havel,

Chci se Vás zeptat, zda-li jste si vědom dosahu svého pohrdavého jednání s námi, Moravany a Slezany, když jste si dovolil prohlásit v Hovorech z Lán, že Morava a Slezsko nejsou tak vyspělé, aby měly zemské zřízení. Jste si vědom toho, že jste ponížil a urazil důstojnost a hrdost národa, který má svou historii, národa, který dal křesťanství, lásku a vzepřel se germanizaci, národa, který byl před českým knížectvím, národa, jehož synové v bitvě na Bílé hoře statečně stáli a bojovali do posledního muže, kdežto Češi zbaběle zdrhli.

Nebyli to Moravané, kteří se podřídili Němcům, ale sv.Václav, který se zbaběle vzdal, přestože mohl zvítězit, a ještě za to platil. Tehdy mohl postavit náš stát na vysokou úroveň Evropy, a zatím nás na celé staletí vhodil do područí Němcům, a také jsme to jako národ Čechů, Moravanů a Slezanů v minulosti pořádně pocítili.

Nejsem šovinista ani nacionalista. Snahy některých stran, které zachazely do extrémů, jsem odsuzoval a nesouhlasím s nimi. Neumím si představit, že bych mohl žít ve státě, kde by nebylo Slovensko nebo jiný náš národ. Chci spolkový stát, založený na rozumu, svědomí a svobodné vůli každého občana našeho státu. Jsem Čechoslovák tělem i duší, Moravák do posledního dechu a Kroměřížan do poslední kapky krve. Omlouvám se všem spoluobčanům v Čechách, nechci žádné rozbroje a nesváry, chci naše státoprávní uspořádání brát rozumně, založené na rovnoprávném vztahu všech občanů našeho státu, ale prohlášení "hlavy státu" mne donutilo psát tyto řádky.

Dále se Vás musím zeptat:

Kdo Vám dal právo prohlásit při návštěvě prezidenta Spolkové republiky Německo, že odsun Němců byla msta. Nemohu pochopit Vaše jednání, které je v příkrém rozporu s mezinárodními smlouvami, uzavřenými vítěznými mocnostmi nad německým nacismem.

Moje vlast, Československá republika, byla první obětí nacismu. Jste si vědom toho, že to byli sudetští Němci, kteří vyháněli a vraždili české občany ze svých domovů a oloupili je o veškerý jejich majetek? Jste si vědom toho, že to byli Němci, kteří nás okupovali a celé naše národní hospodářství podřídili své válečné mašinérii, odvlékali naše lidi na nucené práce do Rajchu a že mučili a vraždili v mučnických a koncentračních táborech naše občany? Kolik škod způsobili své vlasti, jste si toho vůbec vědom?

Musím se Vás dále zeptat:

Co dělal Váš otec, když mé rodiče a mne (bylo mi 11 roků) mučilo gestapo? Pokud jsem správně informován, ve Vaší Lucerně bylo sídlo gestapa. Co jste dělal Vy, pane Havel, když mne bývalá ředitelka školy, Jelena Racková (komunistka a za protektorátu oddaná Říšši) vodila po Kroměříži s cedulí na krku "Nepřítel Říše" jen proto, že jsem odmítl zpívat německou hymnu, protože mi gestapo zatkló tátu?

27. prosince 1989 jsme spolu seděli ve Špalfčku a já se Vás ptal, proč se chcete omlouvat Němcům? Varoval jsem Vás a žádal, abyste zvážil každé slovo. Upozornil jsem Vás, že národ Němcům neublížil. Byli to Rusové, komunisté a chátra, která si stavěla svou politickou kariéru na bezbranných ženách a dětech.

Můj národ, můj lid, pane Havel, by nikdy neklesl na úroveň komunistické zločinecké chátry. Té chátry, která v r.1948 protistátním zločineckým pučem převzala moc a páchala zločiny proti lidskosti na mé vlasti a lidu, té zločinecké chátry, která v r.1968 požádala o potupnou okupaci naší vlasti, kterou Váš velký přítel Alexandr Dubček dokázal šikovně připravit.

Tyto zločince jste vzal pod svou ochranu a stal se jejím spasitelem, když jste 3.ledna 1990 nechal komunistickým parlamentem, který Vás dosadil do funkce, odhlasovat zákon č.15/1990 o politických stranách, čímž jste legalisoval KSČ jako zločineckou a fašistickou organizaci. Tímto svým jednáním jste zneuctil a zhanobil památku umučených a popravených vězňů, všech, kteří byli pronásledováni, pravdu a spravedlnost.

Tito zločinci, kteří stavěli komunistický řád a svoji kariéru, jsou dnes v nejvyšších funkcích a chtějí nám jak politickým vězňům, tak poctivým lidem dávat lekce o demokracii a učit nás, co je to Dubčekův socialismus s lidskou tvář.

V letošním roce byl zveřejněn můj distanc od Charty 77. Mám k tomu politický, společenský a morální důvod. V r. 1978 jsem jednal z pověření politických vězňů s prof. Jiřím Hájkem. Byl jsem pověřen, abych ho požádal o sestavení vlády. Byl obeznámen s tím, že připravujeme státní převrat na rok 1985. O tomto jsem také jednal na velvyslanectví USA, o čemž jmenovaný věděl. Zdůrazňuji, že odposlech nebyl možný, protože jsme jednali na volném prostranství. Zanedlouho jsem byl zatčen a byly mi kladeny otázky, o kterých věděl jen prof.Hájek. Proto mohu s určitostí tvrdit, že Charta 77 spolupracovala s StB. Jen prof.Hájek věděl, jak bude státní převrat připravován a věděl, že chci kandidovat na funkci prezidenta republiky, na dobu nanejvýš nutnou. Proto bylo nutné mne likvidovat. Byl jsem přísně hlídán a vykázán z Prahy. Samozřejmě jsem se nemohl již s nikým stýkat.

Za celou dobu vlády komunistů jsem neustoupil a neodvolal, že jsou zločineckou organizací, ani za cenu persekuce a věznění. Neodvolal jsem můj podpis Charty 77, který po mne požadovali, ani za cenu odsouzení v r.1978 pro sdružování proti republice, k 13ti měsícům nepodmíněně.

Vy, pane Havel, jste odvolal.

Svobodné slovo ze dne 21.5.1977 uvádí:

Obviněný V.Havel ve svém vlastnoručním dopisu Generální prokuratuře ČSSR ze dne 6.4.77 mimo jiné oznámil, že z principiálních důvodů, vyplývajících ze základních úvah o jeho osobním postavení ve společnosti jako občana a spisovatele, po zvážení činnosti, na níž měl zejména koncem roku 1976 a začátkem roku 1977 v souvislosti s Chartou 77 účast, dospěl k jednoznačnému závěru, že jeho jednání nebylo vždy správné. Prohlásil dále, že se vyvaruje veškeré činnosti, která by mohla být kvalifikována jako trestná. Uvědomil si, že čs.zákony dávají dostatek možností k vyjádření názorů a že existují konstruktivnější způsoby, jak je uplatnit. V jiné souvislosti obviněný V.Havel prohlásil, že nadále nechce svými činy umožňovat, případně podněcovat protičeskoslovenské a protisocialistické politické akce doma i v zahraničí, a proto se vzdal úlohy mluvčího Charty 77 a neúčastní se akcí, které by mohly být zneužity ke kampani proti ČSSR.

Tento dopis Vás plně charakterizuje, a to je také důvod, proč jsem se distancoval od Charty 77. Nemohu klesnout na úroveň Šabaty, Uhla, Lisé, Jičínské a ostatních, ale také na úroveň

Klamání a sebeklam

V případě návštěvy autora Satanských Veršů Rushdeho v naší republice projevil prezident Havel opětovně (už po kolikáté?) příklad pokrytectví a dvojího metru v posuzování věcí.

Zcela se postavil na obhajobu zmíněné publikace, která kromě islámských zemí je zakázána i v autorově rodné Indii, jejíž vůdčí osobnosti - potomky a vynavatele Gándhiho a Nehrua - může jen nevzdělanec pokládat za lháře nebo odpůrce svobody a lidských práv. Zřejmě byl v uvedených zemích k takovému zákazu důvod.

Koneckonců i u nás existuje zákon zakazující hanobení náboženství a rasy a určitě by se se špatnou potázal každý, kdo by si dovolil veřejně poukazovat např. na privilegia příslušníků rasy židovské, anebo dokonce tyto příslušníky jakkoli zesměšňoval. Nedávny případ zá- kazu Týdeníku Politika a obžaloba jeho šéfredaktora Tomáše pro přetištění Fordovy knihy "Mezinárodní Žid" je toho důkazem. Proč prezident Havel v daném případě nezaujal stejné stanovisko jak shora uvedeno? A co by se asi stalo, kdyby si u nás někdo dovolil publikovat Hitlerův "Mein Kampf"?

Proč by tudíž v Indii nebo v islámských státech neměli mít lidé právo cítit se dotčeni a odsoudit ty, kteří zesměšňují jejich nehlubší city, nebo podněcují světovou veřejnost k náboženské potupě. Otázka výše trestu za takové činy je pak již relativní a tudíž druhořadá. Pro někoho má čest vyšší hodnotu než život.

A že zmíněná kniha Rushdeho nic závadného neobsahovala? V takovém případě by bylo namísto zveřejnění u nás její inkriminované statě, aby mohli občané sami posoudit.

Bohužel, podobně jako v jiných afé- rách, s nimiž se zde poslední dobou roz- trhl pytel, i v tomto případě se věci zá- měrně zamlžují. Navíc se to dělá takov- ým způsobem, jakoby občané tohoto státu měli menší inteligenci a svéprá- vnost, než ono dobytce, které, když už to- ho má dost, tak svého bezcharakterního kořistníka nejen svrhne, ale i definitivně udupe.

Tak pánové představitelé a jejich po- mahači: abyste se nespčetli a jednoho dne nezírali!

Josef Bruštický ●

Kontrasty

Brno.

Z rozhodnutí Městského soudu v Brně je ve vazbě 42 letý Lumír. Š. z Brna, který byl v úterý 21. září t.r. obviněn z trestného činu hanobení republiky a jejího představitele, kterého se měl dopustit tím, že v pondě- lí (20. září) zasáhl rajčetem auto pre- zidenta Havla při jeho odjezdu z br- něnské radnice a o dvě hodiny poz- ději se pokusil zasáhnout samotného V. Havla shnilými jablky před budo- vou Ústavního soudu...

Jan Černý

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

Přijme se žena k uklizení domů a kanceláři. Musí bydlet v Naperville. Pokoj opatříme. Volejte (708) 393-3999.

PŘEKLADY

IJK
Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Historií prověřené poslání křesťanského světového názoru a jeho upotřebitelnost v současné politické praxi, je pro účely protikampaní neprávem zužováno poukazem na jeho konfesnost.

Co je však konfesního na tom, jestliže uznávám nespornou, všudypřítomnou příčinnou souvislost, a jestliže z toho poznání vyvozují závěry pro oblast ideovou i praktickou? Pohovořte si o tom s nemarxistickými vědci, třeba i fyziky, nebo ještě lépe s matematiky. — Přístup k poznávání zákonitostí a společenských potřeb z naznačených hledisek, nelze tedy nazývat jako omezující či konfesní.

A dále: Co je konfesního na tom, jestliže za výrobkem vidí výrobce a za výtvořem tvůrce, i když ho neznám? Při troše solidnosti si nemohu dovolit ledabylé konstatování, že všechno je náhoda, včetně konstrukce vesmíru a včetně ukrutně přesných, většinou dosud ne zcela poznávaných zákonitostí?!

Všechny generace lidí přede mnou svým způsobem věřily v existenci Tvůrce. Mýlily se tedy ty generace, nebo se mýlí nevěřící jedinec dneška?

Křesťanský světový názor je přesvědčen o tom, že zná a má instrumenty k vytvoření souladného řádu mezi lidmi i přírodou. Základy jeho politické ekologie spočívají na uznání samočistící moci svobodného toku velkých a malých celků, duchovních i hmotných hodnot.

Křesťanský světový názor zná východiska z problémů dneška, protože není dnešní a není jen pro dnešek. Je zde dva tisíce let a jeho dočasní "přemožitelé" se nejednou z bortili pod tíhou chtivosti "vítězství na věčné časy". V politice je nutno vidět alespoň na špičku nosu, někdy i dál.

Není-li přesto křesťanská idea vedoucí silou demokratické společnosti, není její vinou, nýbrž naší. Jsme-li nedokonalí, jak můžeme být věrohodnými representanty dokonalé idey? Jsou-li projevy profesionálních hlasatelů či představitelů universální víry plýtké jako nejnaivnější četba, jak mohou zapalovat zvědavce, prahnoucí po pravdě? Kdo není vzdělaný, nemůže vzdělávat, leda osobním příkladem — a toho je kolem nás nejméně. Nedostatek víry, vzdělání i osobního příkladu zapřičiňuje, že historií prověřené hodnoty nejsou jako takové pojímány a přijímány, a že "my z Vysočan, cestujeme do Prahy přes Budějovice", dovolíte-li parabolu.

Kocourkov se mísí s tragedií, a oběho je nadbytek, při čemž i bez vzdělání cítíme "co je co", ale nemáme vůli k pravdě. Proto k ní generace po generaci musí docházet prostřednictvím stejných — a zbytečných — katastrof.

PRODÁ SE prosperující restaurace na Floridě, 80 míst + likéry. Tel. 1-813-736-4912.

Havajské ostrovy - Maui - nocleh se snídaní v soukromém domě, dvě oddělené ložnice, studio; domek s 1 ložnicí. \$75-80 za noc pro dva. Bazén, jacuzzi. Volejte 1-808-874-6407 - Eva Villas.

PRODÁ SE
Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

HELP WANTED
Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined.
Call: (708) 246-5333.

HELP WANTED
Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

Vymění se struhadlo za loutkové divadlo.

Starý kožich, dosti hezký za dvě, od těch Beatles - desky.

Rukavice jelenice, za domácí jítinice.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme český i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Potvrzuje se, že v systému našeho státního hospodářství i nadále panuje obava z náhlého příchodu bankrotů. Tento závěr lze vyvodit na základě zveřejněné zprávy, že česká vláda po bankrotech nevolá a nebude je iniciovat. Nechce je však údajně ani brzdit.

Ministr K. Dyba uvedl, že iniciování bankrotů je problémem věřitelů k zadluženým podnikům. Premiér V. Klaus poznamenal, že vláda nebude uměle udržovat při životě podniky, které nejsou ekonomicky schopné přežít. Vláda však nemá důvod proces bankrotů urychlovat.

Prohlášení pana premiéra na mne působí jako protiřečení. Na jedné straně jako ekonomický odborník (teoretik) uznává, že v tržním hospodářství nelze uměle udržovat podniky, které neprosperují. Na druhé straně však svým způsobem likvidaci tohoto podstatného negativního jevu vůbec nepodporuje. Ekonomický odborník vycházející z praxe a znalý situace na mnoha podnicích musí oponovat tím, že tyto podniky se svým původním (komunistickým) či novým (neokomunistickým) vedením jen stále prodlužují svoji agónii. Jejich platební neschopnost narůstá a žijí evidentně na dluh celé společnosti. Tento dluh rovněž každým dnem narůstá. Svým způsobem hospodaření však ohrožují i další podniky a zejména drobné podnikatele. Ti nejsou (a ještě dlouho nebudou) schopni konkurovat bývalému monopolu socialistických podniků, kterým bez finančního zatížení zůstala celá jejich výrobní základna. Mají možnost žít ze své minulosti, zatímco drobný a střední podnikatel bojuje v současné daňovém systému za holé přežití.

"Je cosi shnilého ve státě našem", musí poznamenat prozíravý dramaturg. Zdá se, že to dneska — čtyři roky od listopadu 1989 — již nikoho nevzrušuje. Má totiž svých vlastních starostí až nad hlavu. Je tady však ještě druhá otázka. Zda je vůbec zájem o definitivní likvidaci současného národního hospodářství. Až příliš intenzivně se totiž nabízí úvaha, že stávající systém našim loďivodům vyhovuje více než cokoliv nového. I než čistě tržní hospodářství.

František Růžička

HLEDÁME OPATROVNICI K NOVOROZENĚTI NA PLNÝ ÚVAZEK, VE STŘEDNÍM ILLINOIS. PRAXE VÍTÁNA. UBYTOVÁNÍ ZAJIŠTĚNO. ČEŠTINA A ANGLIČTINA VÍTÁNA.

"Zn. opatrovnice"

Důvodová zpráva

k novelle zákona č. 87 ze dne 21.2.1991 ve znění zákona č. 267 ze dne 29.4.1992 o mímosoudních rehabilitacích.

Dosud platné znění tohoto zákona, -jakož i dosavadní rozhodování většiny soudů diskriminuje svým celkovým pojetím některé vrstvy občanů a přiznává vlastnické právo na zcizený majetek nikoliv jeho původnímu majiteli, ale tomu, kdo státem zcizený majetek získal bez ohledu na způsob nabytí. Týká se majetku movitého i nemovitého, který byl zabaven rozhodnutím soudu jako dodatek rozsudku odučení svobody nebo některou ze složek komunistické státní administrativy. Podle současných předpisů je vrácen zabavený majetek jeho původnímu majiteli pouze v tom případě, je-li jeho stávající majitel první osobou právníkou či fyzickou, na níž byl majetek převeden. Ostatní převody, tj. prodej nebo dědictví nutno považovat se strany nového nabyvatele jako uskutečněný "v dobré víře", tedy, že nový nabyvatel nezná skutečný původ nabytého majetku. Je to uzákoněný ostudný nesmysl svědčící o záměru uznat a zákonem potvrdit komunistické bezpráví. Tato skutečnost odporuje mezinárodním konvencím i naší ústavě a rovněž tak našemu trestnímu řádu. Jako příklad rozporného výkladu pojmu "v dobré víře" může posloužit tento skutečný případ: Občan koupil opravdu v dobré víře auto zahraniční výroby s údajně původními doklady zahraničního majitele. Interpol po čase zjistil, že auto bylo ukradeno v ČR, vyvezeno do zahraničí a jako ojeté prodáno zpět do ČR. Jeho nový majitel, který neměl důvod pochybovat o původu auta, o auto i peníze za ně zaplacené přišel. V případě této věci tedy zákon o propadnutí takto nabytému ukradené věci platí, ale v případě, kdy nemovitost či věc movitou ukradl komunistický stát, zákon neplatí! Tato absurdita - dokonce uzákoněná - potvrzuje záměr naší polistopadové legislativy zvýhodnit stoupence bývalého režimu, neboť nikdo jiný, než občan komunistickému režimu oddaný, nemohl takový majetek získat. Fráze o nových křivdách, které by vznikly napravováním křivd starých, je matoucí a demagogické tvrzení. Dalším nemravným ustanovením zák. 87/91 Sb. je vztah k našim emigrantům, z nichž valná část prošla komunistickými kriminály. Tím, že

nemůže být vrácen majetek emigrantům, kteří nemají trvalý pobyt v ČR, uznává a potvrzuje tento zákon rozsudky komunistické justice a schvaluje jejich uskutečnění. Je mnoho případů, kdy se emigrant hodlal vrátit natrvalo do vlasti, ale protože v jeho domě či bytě bydlí bývalý, mnohdy i současný prominent, nemá možnost uvést v žádosti o trvalý pobyt adresu trvalého bydliště. Vzniká tak začarovaný kruh, v němž náš polistopadový zákon přiznává občanská práva provinilci, nikoliv oběti zločinu a provinilcovy zvůle. Zákon č. 119/90 Sb. a následující novely ruší rozsudky v plném rozsahu, ruší tedy i platnost zabavení jakéhokoliv majetku i jeho části, naproti tomu zákon 87/91 Sb. různými omezeními podmínkami popírá rehabilitační účinek zákona o soudních rehabilitacích. Z těchto dalších omezení zřetelně prosvítá poplatnost a spjatost našich polistopadových legislativců s dobou totality a jejich odpor k uplatnění práv obětí totalitního režimu. Osobám přezračeným z důvodů politických na podřadnou a méně honorovanou práci ("nepřízřusobitelná" část inteligence, příbuzní vězňů a emigrantů, PTP, TNP, vyloučení studenti aj.) zákon sice pro výpočet důchodu přiznává určitá zvýhodnění, ale ponecháním dosud platných předpisů z doby totality (např. zák. 101/64 jakož i ustanovení předcházející a následující) jsou tyto výhody prakticky eliminovány. Jako klasický příklad možno uvést lékaře-docenta, který, fyzicky slabý, byl přeřazen k těžké manuální práci. Z výdělků, který neodpovídal jeho vzdělání a schopnostem a byl na pokraji životního minima, mu byl ještě za totality vyměřen důchod z jeho dosavadního nízkého příjmu. Zvýšení důchodu podle zák. 87/91 činí v důsledku různých omezení 14 Kč! Pouze v okrese Brno-město je více než 150 případů, kdy zvýšení důchodu je od nuly do padesáti korun.

- O - O -

Paradoxem našeho zákonodárství je blahobyt ponechání maximálních důchodů komunistickým funkcionářům a poskytnutí štědrého odstupného včetně nemalých příplatků v tisících Kč k nejvyšším důchodům důstojníků armády a bývalé bezpečnosti. Naproti tomu oběti jejich teroru se sebestmenší nápravy materiální i morální musí těžce domáhat, často s nepatrným úspěchem. Navržená novela zák. 87/91 Sb. může alespoň zčásti toto pohrdání lidskými právy zmírnit.

Návrh novely

zákona 451/91 Sb. (lustračního) doplněného rozhodnutím Ústavního soudu ČSFR

nové znění

poznámka

§ 1 (1) d) akademie věd, ve školách,

na konce odstavce d/ se vkládá "ve školách",

§ 1 (3) a/ Funkcemi podle § 1 odst. 1 písm. d/ "ve školách" se rozumějí - funkce ředitelů a jejich zástupců na školách základních, středních a odborných, a to státních i soukromých, na vysokých školách funkce docentů, profesorů a všechny ostatní funkce schvalované akademickými senáty, - funkce vedoucích školských odborů.

celý odstavec /3/ je nový, rozdělený na písm. a/, b/.

b/ Funkcemi podle § 1 odst. 1 písm. f/ se rozumí funkce vedoucích organizací a vedoucích pracovníků v jeho přímé řídicí působnosti.

k § 2(1) d/ škrtá se poslední věta "kteří tyto funkce zastávali pouze v období od 1. 1. 1968 do 1. 5. 1969,"

§ 2 (1) d/

vkládá se "velitelského sboru"

§ 2 (1) f/ příslušníkem velitelského sboru Lidových milicí,

§ 23 Pro funkce uvedené v § 1 - 5 je předloženo lustračního osvědčení povinné. Kdo záměrně lustrační osvědčení odmítá předložit, bude potrestán podle platných předpisů. Stejně bude potrestán statutární zástupce organizace (útvary), který máje za povinnost lustrační osvědčení vyžadovat je nevyžaduje a/ z nedbalosti či záměrně.

znění celého paragrafu je nové

k návrhu novely zák. 451/91 (lustračního)

Současné znění lustračního zákona nevystihuje a v plné šíři nerozlišuje důvody, které mají vést k odstranění bývalých čelních představitelů komunistické moci na nynější politické dění. Tento zákon je v dnešní podobě nedůsledný a bezzubý.

Postih za příslušnost k Lidovým milicím navrhuje tato novela pouze příslušníkům velitelského sboru, nikoliv řadovým členům.

Zcela pomíjí nutnost očisty nižších řídicích stupňů ve školství, zato velkoryse a benevolentně posuzuje představitele KSČ, kteří se dostali do čela strany po 1. lednu 1968. Než však mohli tyto funkcionáři zaujmout takové postavení, museli natně s úspěchem projít mnoha nižšími stranickými funkcemi dlouho před 1. lednem 68. Také v období tzv. pražského jara do 1. května 69 setrvali na pozicích vedoucí úlohy strany, což dokládá základní popření demokracie, občanských práv a svobod. Nejeví se tedy důvod pro jejich pardonování.

V dosavadním znění zákona chybí sankce za jeho nedodržení. Pro náš stát, jehož představitelé o něm hovoří jako o státu právním, je ostudné, že nikdo ze zodpovědných činitelů výkonné moci nemůže, přesněji řečeno nechce postihnout jedince i organizace, které se odmítají podřítit platnému zákonu. Svědčí to více o anarchiu než o právu. Proto vkládáme do novely nový paragraf (23) o trestu, jímž budou postíženi všichni, kteří tento zákon odmítají respektovat.

Platnost lustračního zákona navrhuje tato novela prodloužit do 31. prosince 2000.

Pokračování na str. 12

■ SAN JUAN, Portoriko

Společnost, které patří loď z které vytéká olej je spojena s dopravní sítí jedné rodiny, jež byla znovu a znovu citována v posledních více než dvaceti letech kvůli znečišťování vodních cest v New Yorku a New Jersey, jak oznámily v pondělí New York Times. Podniky, které operuje rodina Evelyn Berman Frank byly shledány vinnými z nedbalosti v případech rozliti statisíců galonů oleje. Zápisy ukazují spojení mezi rodinou Franka a společností, jejíž loď s olejem uvázla na korálovém útesu v pátek minulého týdne a rozlila nejméně 750,000 galonů těžkého oleje. Členové pobřežní stráže řekli v neděli, že Portoriko žaluje společnost New England Marine Service z Bayonne, N.J. z nedbalosti, protože její loď nebyla vhodná pro zámořskou plavbu.

Dcera kubánského diktátora Fidela Castro uprchla do Spojených států a požádala o útočiště před politickým pronásledováním. Paní Alina Fernandez Revuelta, 37, již dlouho kritizovala vládu svého otce, a byla nucena žít na Kubě v ústraní. Při interview před rokem nazvala svého otce "tyranem" a řekla, že zahnal jedenáct milionů lidí do "mizerie." Je známo, že již dlouho chtěla uniknout, ale Castrova vláda jí nechtěla dát visum. Nakonec unikla přes Španělsko, a Státní Department jí udělil politický azyl. Zanechala na Kubě svou 16letou dceru. (Tiskové zprávy).

V prosinci byl ve zprávách hlášen neklid a inflace. V následujícím týdnu, v lednu t.r. ohlásila Čína že uvaluje cenové kontroly na 27 hlavních druhů zboží ve snaze zpomalit řádící inflaci a zastavit nepřátelství mezi stále vzrůstající nerovností mezi městskou a venkovskou společností. Potraviny v městech stouply drasticky, ale jsou to venkované, kteří měli nepatrné zisky a velká vydání na položkách pro ně základních. V Beijingu stouply ceny potravin o 30 až 40 procent za jeden týden. Rýže, vejce, vepřové a olej byly mezi kontrolovanými položkami. Čínské hospodářství vzrostlo asi o 13% v posledních dvou letech, a není známkou zpomalení. (Tiskové zprávy).

**Věnováno
Českobudějovickým
listům**

"Kšeft" (č.226-29.9.)

Ve sloupku na okraj se tentokrát šéfredaktor listu zamyslel nad skutečností, že za přenechání bytu 4+1 je třeba zaplatit 250 tis. korun. V tomto konkrétním případě se jedná o byt Bytového podniku, který čtenářka sháněla pro svého těžce nemocného bratra.

Znovu musím s odstupem krátkého času opakovat, že se nám pan
Pokračování na str. 12

Kdo jsou a kam spějí?

Dne 6.10. uspořádala Právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně vědeckou konferenci na téma "Realizace listiny základních práv a svobod v právním řádu České republiky". Děkan fakulty docent Jiří Kroupa (mimořádně vedený prý v Cibulkových seznamech pod krycím jménem Stránský) svolal některé odborné pracovníky, aby prezentovali výsledky své badatelské práce současně přizvaným pracovníkům některých institucí (soudů, prokuratury i střední policejní školy). V průběhu konference se dostal ke slovu i skutečný problém, který organizátorům setkání zřejmě teží na srdci: zákon o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu. Jestliže informace předaná svolavatelem dennímu tisku k uveřejnění tvrdí, že "účastníci téměř jednoznačně zákon odmítli" pak je toto prohlášení zavádějící a matoucí. V souladu se skrytými záměry připojil snaživý tisk titulky, např. "Právníci odmítli protikomunistický zákon" (Rudé právo). Informace předstírající objektivitu se stává demagogickou: jednostranný výběr účastníků nelze považovat za reprezentativní vzorek právnícké veřejnosti.

Neprospěje autoritě a prestiži právní vědy, bude-li namítat, že komunistický režim nemůže být "zločinný", protože termín "zločin" trestní právo od roku 1950 nezná (byl nahrazen termínem "trestný čin"): ani právní teorie by přece neměla přehlédnout, že není žádný rozíl mezi jednáním mafianských klanů, kteří dohodli likvidaci příliš aktivního policisty nebo neuplatněného soudce, a politbyrem KSČ, které v roce 1956 schválilo zprávu ministra vnitra Baráka o boji proti zrádné

emigraci, včetně přípravy fyzické likvidace Ferdinanda Peroutky, jako nejvýznamnější osobnosti české emigrace v USA. Také zdurazňování, že pro trestné činy netrestané z politických důvodů komunistickým režimem platí promlčení lhůty, je klamné: jaký je vlastně rozdíl mezi zlodějem, který se dovolává právní ochrany majetku nabytého protiprávním způsobem a pachatelem trestného činu, který totalitní režim toleroval nebo dokonce oslavoval a jenž by promlčení mělo poskytnout právní ochranu. Žádné teoretické výklady by neměly zakrýt platnost prosté zásady, že totiž protiprávní jednání nelze legalizovat právními prostředky a právním prostředkem je i promlčení. To dala jasně a nedvojsmyslně najevo NSR, o čemž přednášející cudně pomlčeli. Také maďarský Ústavní soud nedávno vyslovil nepromlčitelnost některých zločinů z r.1956. Zatím je však příliš zřejmé, že do řešení teoretických právních problémů vstupují jen stěží zakrytá osobní hlediska a je zde patrný vliv příslušnosti k opuštěné ideologii. Je však dost osob i mezi právníky, jejichž životní zkušenost odmítá řešit nepotrestanou činnost promlčením trestných činů. Nelze však také přehlédnout, že současní protivníci zákona o protikomunistickém odboji v minulosti často oslavovali Komunistický manifest a bolševizmus působil dále jako pedagogové a přenášející svá zpochybňující stanoviska na mladou generaci právníků. Ti by však pro svoji žižčů potřebovali pramen čisté vody: zatím však čerpají vědomosti z řeky notně zakalené a samočistící proces je zoufale zdoluhavý.

JUDr. Stanislav Drobný

Kolokvium za občanskou společnost, demokracii a humanismus.

30. září t.r. se konala první schůze společnosti s výše uvedeným názvem. Na schůzi byly pozvány tyto organizace:

ČSBS Nadace Jiřího z Poděbrad, Nadace tolerance, Česká národní společnost, Český helsinský výbor, České helsinské občanské sdružení, Sdružení pro Evropský dum, Tereziánská iniciativa, Masarykovo demokratické hnutí, Matice romská, Ústav T.G.M., Českobratrská církev evangelická, Česká církev husitská, Federace židovských obcí, Česká obec sokolská, Junák, Českomoravská biskupská konference, Institut et pax, Liga proti pomluvám, Pedagogický ústav J.A. Komenského, Ústav pro soudobé dějiny, YMCA, YWCA.

Bylo ustaveno pět sekcí, nejdůležitější je sekce "demokracie proti totalitě". V diskusi bylo řečeno, že Klaus a ODS mají dost starosti s ekonomickou reformou a nezbyvá jim dostatek času na jinou činnost, proto musí toto kolokvium vzít do svých rukou péči o společnost, kulturu, právo a demokracii. Ing. Skalina z Tereziánské iniciativy konstatoval, že je zatím bezpředmětné uvažovat o akceptaci zákona o protiprávnosti komunistického režimu, pokud Ústavní soud neprovede protest 41 opozičních poslanců proti němu. Diskutující prof. Pavlíček, Jan Štern a jiní jeho názor podpořili a vyslovili obavy z důsledků platnosti tohoto zákona. Došlo k hlasování, 6 hlasů bylo pro zákon, 8 se zdrželo, 22 bylo proti. (všimněte si rozporu v jednání - odpůrců zákona, na jedné straně tvrdí, že nemá smysl uvažovat o akceptaci, ale přesto o něm hlasují.) Ing. Skalina neumožnil dokončit diskusní příspěvky dr. Dvořákové, dr. Bednářovi a prof. Pachmannovi (Junáci). Jan Štern tvrdil, že zákon o protiprávnosti komunistického režimu je špatný a prosazuje kolektivní vinu. Také zaútočil osobní urážkou na Dr. Bednáře (vy hrdínočku, kde jste Vy byl)

Osmadesátníci se cítí ukřivdění, že musí pořád hovořit o svých omylech, chybách a mladické nerozváženosti.

Sestry a bratři, porovnejte oba předcházející články a jistě v nich objevíte nápadnou shodu: nesouhlas se zákonem o protiprávnosti komunistického režimu. Jednající osoby, většinou odkojené komunistickou ideologií, se nemohou smířit, že slovy zákona bylo jejich čtyřicetileté zničitelské rozhodování o osudu národa prohlášeno zločinnem.

Mnohé z nich může za jejich činy státní rozsudek o vině, případně trest, vždy však daleko mírnější než by odpovídalo povaze jejich zločinů. Proto vytáhli soustředěně a organizovaně proti zákonu, proto hlasují, zda je zákon správný či nikoliv, proto hrubě zneužívají svobody projevu k šíření lži o tomto zákonu. Soustavným opakováním nepravd se snaží ovlivnit veřejnost, aby přijala jejich názor.

Trapné a smutné je zjištění, že do této akce jsou aktivně zapojeni právníci, kteří propagovali, prosazovali a učili bolševické bezpráví, a kteří byli ochotni podle bolševického "práva" posílat své spoluobčany za pouhý nesouhlas s režimem do kriminálů a na popraviště. Stejně tak se chovají i mnozí disidenti, u nichž se projeví v mládí získaná infekce - komunistická zpuštěnost, nadřazenost a neomylnost.

I tato skutečnost stojí za úvalu a poskytuje částečnou odpověď na otázku, proč náprava křivd morálních i materiálních, způsobených komunistickým režimem, naráží na tolik nepřekonatelných překážek. Sledujte jejich akce a vysvětluje svým přátelům a známým, že jejich vášnivá "toulka po spravedlnosti" je pouze falešným pozlátkem jejich snahy zmocnit se opět vlády v této zemi.

M. Stabák

Věnováno ...

šéfredaktor právě probudil. Když jsem na obdobný případ projevu bytů přidělených pro JE Temelín poukázal již před dvěma roky, nikoho to nevzrušovalo. Dnes je navrhováno řešení zřejmě jediné:

změna legislativy. To nám však s touto parlamentní garniturou a za podpory této garnitury novinářů potrvá ještě mnoho let. Možná, že i do konce století. Vždyť "těm některým" to naopak vyhovuje.

"Rozchody" (č.225-28.9.)

Tentokrát se v okrajovém sloupcu opět z pera šéfredaktora dozvídáme o incidentu z Brna. Tam na prezidenta republiky házel shnilá jablka Lumír Šimeček, signatář Charty 77 a iniciátor za jeho propuštění z vězení.

Doba se prý změnila. Společný nepřítel dokonal a kruhová obrana přestala být nutností. Tlak pominul a nebezpečí bylo společně odvráceno a tak je již čas k rozhlázení se. S tím přichází úvaha, jak dobře L.Š. vůbec pana V. Havla znal. Závěr nade vše typický. Prezident si to nesmí nechat líbit, to by totiž znamenalo, že on sám přestal věřit ve svou pravdu.

Jenže pan šéfredaktor se hluboce mylí, neboť "nás" společný nepřítel vůbec nedokonal. On se totiž pevně uchytil v nových pozicích a sám kruhovou obranu pevně zaujal. To však novinář uvnitř tohoto kruhu zakletý nemůže přehlédnout. A tak se nedivme, že "bývalému" signatáři Charty 77 se to možná jeví všechno úplně jinak. Ostatně, jako mnoha jiným, zcela obyčejným lidem.

"Sahara, bufet" (č.241-16.10.)

Tímto sloupcem je muška redaktora A.M. začlena na vysílání ČT obrázku z vojenského prostředí nazvaného "Zobaní". Dokumentuje, že i pro otrlejší diváky byly mnohé scény asi šokem (příběh je o krutém šikanování na vojně) a pokládá jeho zařazení na obrazovky v osm hodin večer za velmi nešťastné. Navíc má ještě obavy, aby se pořad nestal negativním návodem k následování a bylo by podle něj záhodno, aby opakování na dalších programech bylo vypuštěno.

Je pravda, že celý příběh byl místy až příliš přitažený za vlasy, ale tak již to v "uměleckých" dílech zpravidla bývá. Vůbec nejsem zastáncem manýrů, které nám byly předvedeny, a právě proto pokládám za správné, aby byly odvysílány. Vždyť v plné nahotě ukázaly úroveň budování vyspělé socialistické armády a převýchovu mladého člověka do jiné podoby. A po celou tuto dobu budování soudruzi novináři mlčeli a pělí ódy na socialistickou hrdost, odvahu a vyspělost vojáka. Jaksi stále nechápu, proč tak najednou otočili a stávají se mravokárci na všech frontách výchovy. Snad aby šli sami nejdříve příkladem!

František Růžička

OTEVŘENÝ DOPIS ...

Vaši, pane Havel. Musím znovu opakovat, že revoluce 17.listopadu nebyla ukradená, ale prodána za prezidentskou funkci, ministerské funkce, poslancecké funkce, za beztrestnost komunistických zločinců.

Na závěr Vám musím sdělit, že v této zemi není člověk, který by měl právo mne soudit. Já to právo mám nejen svým postojem a terorem, kterým jsem prošel, ale i právem daným mi těmi, kteří šli na popravu a byli umučeni. Jménem jejich a všech poctivých lidí naší země Vás žaluji za nepoctivou hru, kterou s touto zemí, Vy a Vaši společníci, hrajete.

V Brně jste prohlásil, že Morava bude mít tolik práv, kolik si jich vybojuje. Beru Vás za slovo. Učiním vše, co je v mých silách, aby Morava a Slezsko si svoje práva vybojovaly.

Zdeněk Spátovský, Kroměříž